

078.7

ท 510

7.3

การใช้สารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัย

ปริญญานิพนธ์

ของ

เทียมจันทร์ ศิลปจารย์

26 ส.ค. 2534

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

ณภาพันธุ์ 2534

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

173269

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
(รศ.ชاکศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการ
(รศ.เจลิยว พันธุลีกา)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(รศ.ชاکศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์)

.....กรรมการ
(รศ.เจลิยว พันธุลีกา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ.บุญสม กานสังวร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความช่วยเหลือ ให้คำแนะนำ และแก้ไข เป็นอย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์วิชาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เฉลียว พันธุ์สีดา กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญสม ก้านสังวร กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์พวงรัตน์ ทวีรัตน์ ที่ให้คำปรึกษาคำาน สติ และอาจารย์ กร.สุทิมา วัฒนศิริ ที่ช่วยเหลือจัดทำบทคัดย่อภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ พระอมรเมธาจารย์ พระสิริสุทัศน์ธรรมภรณ์ พระครูศรีธรรม-ปฏิบัติ พระมหาเจริญ จันทภาโส และพระมหาบุญสุข สิริโสมโณ ที่เมตตาให้ความอนุเคราะห์ที่ ช่วยเหลือ และให้ข้อมูลบางประการ ในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณ พระมหาเชื้อว จิตินทวิโย พระมหาทองสุข สุขาทนโน พระมหา-สวนทรา ขมมจारी และพระวิชัย อคฺคธมฺโม ที่กรุณาแจกและรวบรวมแบบสอบถามคืน และ ขอกราบขอบพระคุณนิสิตทุกรูปที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ขอกราบขอบพระคุณ พันเอก(พิเศษ)มงคล ศิลปจารย์ และขอบใจ พันกรทิศพร ศิลปจารย์ เรือเอกเอกอรรด ศิลปจารย์ นายเชก ศิลปจารย์ นายศรัณย์ ศิลปจารย์ และเด็กหญิงมนทกานต์ ศิลปจารย์ ที่ให้กำลังใจช่วยให้การทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วง ไปด้วยดี

ความดีและประโยชน์อันพึงมีของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศแก่ ร้อยโทคิลก ทองศิริราช และนางมุ่น ทองศิริราช บิดามารดาผู้ล่วงลับไปก่อนที่จะได้รับรู้ถึงความสำเร็จ ของผู้วิจัย

เทียมจันทร์ ศิลปจารย์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	6
	การแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	12
	การจัดการศึกษาระดับปริญญาโทสหศาสตรบัณฑิต	13
	สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	21
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	26
	การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	26
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	29
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	31

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	73
	สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	73
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	73
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	75
	อภิปรายผล	81
	ข้อเสนอแนะ	86
	ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	87
	บรรณานุกรม	88
	ภาคผนวก	93
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	105

บัญชีการวาง

การวาง

หน้า

1	จำนวนนิสิตแต่ละระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา	26
2	จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 แต่ละสาขาวิชาเอก	27
3	กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา	28
4	กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำแนกตามวิชาเอก	28
5	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และแบบสอบถามฉบับที่ใช้ จำแนกตามคณะที่ศึกษา	31
6	สมมติเพศของนิสิต	36
7	อายุของนิสิต	36
8	ระดับชั้นปีของนิสิต	37
9	คณะที่นิสิตศึกษา	38
10	วิชาเอกที่นิสิตเลือกเรียน	39
11	ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือจากห้องสมุดต่างๆ	40
12	ค่าเฉลี่ยของการใช้วารสารจากห้องสมุดต่างๆ	44
13	ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือพิมพ์จากห้องสมุดต่างๆ	46
14	ค่าเฉลี่ยของการใช้จุลสารจากห้องสมุดต่างๆ	47
15	ค่าเฉลี่ยของการใช้วัสดุสารนิเทศจากห้องสมุดต่างๆ	48
16	ค่าเฉลี่ยของการใช้แหล่งสารนิเทศ	50
17	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษา ต่างคณะกัน	51
18	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นเป็น รายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	54

19	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	55
20	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	56
21	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	57
22	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการธรรมะทางสถานีวิทยุต่างๆเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	58
23	ค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย	59
24	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	61
25	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยหนังสือมีสภาพชำรุด ชาก และถูกฉีกเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	64
26	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจุดสารในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	65
27	ค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ	66
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	67
29	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	69

30	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆ เป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	70
31	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยวิที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุดเป็นรายคู่ ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน	71
32	การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยไม่มีวิทยุส่วนตัวเป็นรายคู่ของนิสิต ที่ศึกษาต่างคณะกัน	72

ภูมิหลัง

เมื่อพระพุทธศาสนาเผยแผ่เข้ามาในระบบวิถีชีวิตของคนไทยนั้น สถาบันวัดได้มีความสัมพันธ์อันใกล้ชิดกับชีวิตของคนไทยอย่างยิ่ง และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในสถาบันวัดก็คือพระสงฆ์ซึ่งมาจากประชาชนในท้องถิ่นและในสังคม ที่สมัครใจเข้ามาใช้ชีวิตตามแบบแผนตามระบบของพระภิกษุในพระพุทธศาสนา ส่วนวัดซึ่งเป็นที่อยู่ของพระสงฆ์นั้น คนไทยในท้องถิ่นและในสังคมนั้นๆนั้นเองเป็นผู้สร้างขึ้นและทำนุบำรุงให้การดำรงอยู่ได้

สำหรับการศึกษาในสังคมไทยแต่เดิม อาจแบ่งวิชาที่ศึกษาออกได้เป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ วิชาหนังสือ วิชาอาชีพ และวิชาทางศาสนา วิชาหนังสือนั้นเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการทักค่อสื่อสารและแสวงหาความรู้อื่นๆต่อไป วิชาอาชีพเรียนเพื่อเป็นเครื่องมือในการหาเลี้ยงชีพเพื่อให้มีงานทำ และวิชาทางศาสนาเรียนเพื่อให้รู้ผิดรู้ถูก รู้ว่าอะไรควรทำอะไรไม่ควรทำ เพื่อให้รู้ว่าการเป็นมนุษย์ที่ดีสมบูรณ์นั้นเขาเป็นกันอย่างไร แล้วปฏิบัติตนให้ถูกต้องถึงงานตามหลักศีลธรรมทางศาสนา อันจะเป็นผลให้เกิดความสุขสงบทั้งในทางสังคมและในทางส่วนตัว

ศูนย์กลางการศึกษาคือ วัด บ้าน และวัด วัดนั้นเป็นแหล่งการศึกษาวิชาหนังสือและวิชาอาชีพสำหรับคนระดับสูงซึ่งเป็นคนส่วนน้อย ส่วนบ้านเป็นแหล่งการศึกษาของคนทั่วไปโดยมากจะมีเฉพาะวิชาอาชีพ และมักจะเป็นระบบสืบสายตระกูล เช่น พ่อเป็นช่างเหล็กลูกก็เป็นช่างเหล็กด้วย ครั้นเมื่อเกิดมีสถาบันวัดขึ้นในสังคมไทย วัดจึงกลายเป็นศูนย์กลางการศึกษาของชาวบ้าน โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้สอนวิชาต่างๆทั้งวิชาหนังสือ วิชาอาชีพ และวิชาทางศาสนาซึ่งวัดกับบ้านไม่ได้สอนหรือสอนไม่ได้ ดังนั้นพระสงฆ์จึงเป็นผู้นำชุมชนได้อย่างดีเลิศทั้งในก้านวิชาหนังสือ วิชาอาชีพ และวิชาทางศาสนา

ต่อมาเมื่อคนไทยเริ่มรับเอาแบบอย่างจากตะวันตกเข้ามาในระบบวิถีชีวิต นโยบายการศึกษาของไทยก็เปลี่ยนแปลงไป โดยตั้งแต่เริ่มสมัยรัชกาลที่ 6 ได้แยกการศึกษาสำหรับ

พระภิกษุสามเณรและสำหรับเด็กนักเรียนออกจากกันโดยเด็ดขาด กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบเฉพาะการศึกษาสำหรับเด็กนักเรียนเท่านั้น ส่วนการศึกษาสำหรับพระภิกษุสามเณรมอบให้เป็นหน้าที่ของพระสงฆ์และคณะสงฆ์รับผิดชอบดำเนินการต่างหากโดยตรง แผนการศึกษาของชาติในระยะต่อมาก็ไม่กล่าวถึงการศึกษาของสงฆ์อีกเลย พระสงฆ์ก็ค่อยๆ พ้นไปจากภาระทางการศึกษาของชาติ พร้อมทั้งต้องลดบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาหนังสือและวิชาอาชีพไปด้วย แต่บทบาทในฐานะผู้นำทางวิชาศีลธรรมก็ยังไม่มีการที่จะทำได้ดีกว่าพระสงฆ์ ทั้งการที่จะทำวิชาทางศาสนาหรือศีลธรรมทิ้งเสียก็ทำไม่ได้ เพราะศีลธรรมเป็นเส้นแบ่งเขตระหว่างความเป็นมนุษย์กับความเป็นสัตว์ จึงเป็นหน้าที่ของพระสงฆ์ที่จะต้องช่วยตัวเอง ด้วยการปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อให้มีความรู้และความสามารถเป็นผู้นำทางจิตใจของชาวบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้รับผิดชอบทางการศึกษาของพระสงฆ์จึงได้ตั้งสถาบันการศึกษาวิชาทางพระพุทธศาสนาชั้นสูงขึ้น 2 แห่ง เพิ่มจากการศึกษาปริยัติธรรมแผนกนักธรรมและแผนกบาลีที่มีอยู่เดิม คือ สภาการศึกษามหาหมณฺฑราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่วัดบวรนิเวศ และมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตั้งอยู่ที่วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ และได้เปิดการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2489 และ พ.ศ. 2490 ตามลำดับ โดยมีระบบการเรียนการสอนและกระบวนการวัดผลเช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยทางอาชีวศึกษาทุกอย่าง แต่ได้เพิ่มและเน้นหนักวิชาการทางศาสนาเป็นสำคัญ (ทองน้อย แสงสินชัย. 2528 : 18 - 31)

สำหรับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นสถาบันอุดมศึกษาสำหรับพระสงฆ์ฝ่ายมหานิกาย มีวัตถุประสงค์ เพื่อฝึกอบรมสั่งสอนพระภิกษุและสามเณรให้มีประสิทธิภาพ สามารถเผยแผ่พระพุทธศาสนาทั้งในประเทศและต่างประเทศ และให้มีความเป็นเลิศในด้านวิชาการ ดังนั้นโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต จึงกำหนดให้เรียนรายวิชาต่างๆ คือ วิชาแกนพุทธศาสตร์ วิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาโท(พระพุทธศาสนา) วิชาเอก วิชาเลือกเสรี และวิชาภาษาอังกฤษเสริม ซึ่งในการศึกษาเล่าเรียนนั้น การใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า นิเทศมี

การใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศอย่างไร ประสิทธิภาพและอุปสรรคอะไรบ้างในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศเหล่านั้น โดยหวังว่าผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ศึกษากำหนดกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ที่ศึกษากำหนดกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
3. ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทรัพยากรห้องสมุดของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
4. ผลของการวิจัยจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการให้การสนับสนุนด้านการจัดหาวัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร คือ นิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,136 รูป

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวน 291 รูป ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และวิธีการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ คณะที่นิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยศึกษา
มี 4 คณะคือ

3.1.1 คณะพุทธศาสตร์

3.1.2 คณะครุศาสตร์

3.1.3 คณะมนุษยศาสตร์

3.1.4 คณะสังคมศาสตร์

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 การใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้า
ของนิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

3.2.2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ
ในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสิต หมายถึง พระภิกษุและสามเณรที่กำลังศึกษาในระดับปริยญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 ที่มหาวิทยาลัยสงขลราชวิทยาลัย
2. สารนิเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความรู้ต่างๆ
3. วัสดุสารนิเทศ หมายถึง วัสดุที่ให้ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความรู้ต่างๆ เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ และจุลสาร เป็นต้น
4. แหล่งสารนิเทศ หมายถึง แหล่งที่ให้ข้อมูล ข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ การบรรยาย การอภิปราย และบุคคล เป็นต้น
5. การใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ หมายถึง ปริมาณมากน้อยของการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้า
6. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ หมายถึง ความขัดข้องและความไม่สะดวกในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้า

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยสงขลราชวิทยาลัยที่ศึกษาต่างคณะกัน มีการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน
2. นิสิตมหาวิทยาลัยสงขลราชวิทยาลัยที่ศึกษาต่างคณะกัน ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถจำแนกออกเป็นเรื่องต่างๆ ได้ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
2. การแบ่งส่วนงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
3. การจัดการศึกษาระดับปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิต
4. สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2531 : 1 - 3) ในพระบรมราชูปถัมภ์ มหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งคณะสงฆ์ไทย คณะมหานิกาย เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงของคณะสงฆ์ที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงสถาปนาขึ้น โดยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้อภัยการบอกพระปริยัติธรรมจากเกณฑ์วัดพระศรีรัตนศาสดาราม (วัดพระแก้ว) ไปตั้งที่วัดมหาธาตุ เมื่อ พ.ศ. 2430 และโปรดฯ ให้เรียกว่ามหาวิทยาลัยมหาธาตุวิทยาลัย ได้เปิดสอนอย่างจริงจัง และเป็นทางการเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2432

ต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2437 สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จสวรรคต พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชปรารภว่า ความพระราชประสงค์จะทรงทำเมรุขนาดใหญ่เป็นที่พระราชทานเพลิงพระศพที่ท้องสนามหลวง และทรงพระราชดำริว่า ประเพณีทำพระเมรุใหญ่อย่างแต่ก่อนต้องกะเกณฑ์ผู้คนจำนวนมากเพื่อให้ไปตัดไม้และเสาะหาสิ่งของเครื่องทำพระเมรุ เป็นการเดือดร้อนแก่ไพร่ พระราชทรัพย์ก็ต้องเปลือง และที่สุดไม่เป็นสารประโยชน์ เพราะทำสำหรับใช้งานคราวเดียว เสร็จงานแล้วก็ทิ้งร้างสูญไป จึงโปรดฯ ให้คิดแบบอย่างสร้างเป็นถาวรวัตถุเรียกว่า "สังฆิกเสนาสน์

ราชวิทยาลัย" ขึ้นในวัดมหาธาตุ เพื่ออุทิศถวายมหาธาตุวิทยาลัย ไกล่ลงมือสร้างสิ่งมงคลเสนาสน์ ราชวิทยาลัยโดยท้องรื้อกำแพงและประตูคานหน้าวัด ศาลาเรียนหนังสือ 3 แถว ภูมิแถว ตอน 1 ภูมิฐานานุกรมหมู่ 1 ภูมิพระราชคณะหมู่ 1 ศาลาคทหลัง 1 ศาลาราย 2 หลัง พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปวางศิลาพระฤกษ์เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ.2439 และได้พระราชทานเปลี่ยนนามมหาธาตุวิทยาลัยเป็นมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้เป็นที่เฉลิมพระเกียรติยศสืบไป และเพื่อเป็นสถานที่เรียนพระปริยัติธรรม และวิชาชีพชั้นสูงสำหรับพระสงฆ์ฝ่ายมหานิกายสืบไปในภายหน้า

แก่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยก็ยังไม่ได้ดำเนินการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตามเจตนารมณ์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพิ่งจะเริ่มดำเนินการศึกษาในรูปแบบของมหาวิทยาลัยตามมติของพระมหาเถระแห่งคณะสงฆ์ไทย ซึ่งประกาศ ณ ทำหนักสมเด็จพระวัดมหาธาตุ เมื่อวันที่ 9 มกราคม พ.ศ.2490 และได้เปิดดำเนินการศึกษา เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม พ.ศ.2490 เป็นต้นมา โดยมีพระพิมลธรรม (ช้อย จันทคุตฺตเถร) ดำรงตำแหน่งปฐมสถานายก พระปริยัติโสภณ (ฟื้น ชุตินฺธโร) วัดสามพระยา ดำรงตำแหน่งอธิการบดี พระสุธีวรคุณ (ธีร ปุณฺณโก) วัดจักรวรรดิราชาวาส ดำรงตำแหน่งคณบดี และพระวิเชียรโมลี (วิเชียร วิสุโร) วัดมหาธาตุ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ

พ.ศ.2491 ทางคณะสงฆ์ได้มีบัญชาแต่งตั้งให้ พระธรรมไตรโลกาจารย์ (อาจ อาสโภ) เจ้าอาวาสวัดสุวรณคาราราม เจ้าคณะจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และสังฆมนตรีช่วยว่าการองค์การศึกษา มาดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดมหาธาตุและเป็นองค์ชุดิยสถานายกมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยโดยตำแหน่ง สืบแทนพระพิมลธรรม (ช้อย จันทคุตฺตเถร) ซึ่งได้ถึงแก่มรณภาพ เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ.2491 นอกจากนี้ยังมีพระเทพเมธี (ธีร ปุณฺณโก) วัดจักรวรรดิราชาวาส ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี พระศรีสุทนต์มณี (ทองสุข สุทนต์โน) วัดชนะสงคราม ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณบดี และพระวิชรธรรมมณี (ไสว จิตฺวิโร) วัดไตรมิตรวิทยาราม ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ และในปีนี้ได้ออกนิตยสารพุทธจักร ซึ่งเป็นนิตยสารรายเดือนของมหาวิทยาลัย เพื่อเผยแพร่บทความทางวิชาการ ช่วงแรกๆออกเป็นรายสัปดาห์แล้วพัฒนาเป็นรายเดือนจนปัจจุบัน

พ.ศ. 2493 ก่อตั้งคณะพุทธศาสตร์เป็นคณะแรก มีพระศรีสุทนต์มณี (ทองสุข สุทนต์โน) เป็นคณบดี

พ.ศ. 2495 มีการจัดงานอนุสรณ์ครบรอบปีการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรก โดยการทำเนิงานของนิสิต มีพระมหาจำนงค์ ชุติขุโร ป.ช.9 วัดสระเกศ เป็นประธาน และถือเป็นที่ประเพณีเรื่อยมาจนปัจจุบัน และในปีนั้นพระพิมลธรรม (อาจ อาสภเถร) สภานายก เป็นหัวหน้าคณะพระเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัย เดินทางไปร่วมทำบุญ-สังคายนา ณ ประเทศสหภาพพม่า

พ.ศ. 2496 แต่งตั้งพระราชเมธี (สมบุรณ์ จันทโก) เป็นผู้อำนวยการแทนคณบดี และในปีนั้นพระมหามนัส จิตฺตฺโฆ เป็นพระนักศึกษไทยรูปแรกที่เดินทางไปศึกษาต่อยังต่างประเทศ คือที่ นวนาถันหา ประเทศอินเดีย

พ.ศ. 2497 มีนิสิตสำเร็จการศึกษาเป็นพุทธศาสตรบัณฑิตรุ่นแรกจำนวน 6 รูปคือ พระมหาจำนงค์ ชุติขุโร (ปัจจุบัน-จำนงค์ ทองประเสริฐ) พระมหาสนั่น กมโล (ปัจจุบัน-สนั่น ไซยานุถุล) พระมหาแสง สมบุรสี (ปัจจุบัน-พ.อ.แสง สมบุต) พระมหาบุญมา มหาวิโร พระมหาสุวิมล สุมน (ปัจจุบัน-พ.ท.สุวิมล อินทร์อุดม) และพระมหาเสรี สุกฤษมโน (ปัจจุบัน-เสรี สมมากร)

พ.ศ. 2498 วางศิลาฤกษ์ตึกเรียนมหาวิทยาลัยโดยสมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์ วัดบวรนิเวศวิหาร ทรงเป็นประธาน และในปีนั้นยังได้มีการประกอบพิธีประสาทปริญญาบัตรแก่พระบัณฑิตรุ่นแรก มีสมเด็จพระวันรัต (ภิตฺติ โสภณมหาเถร) วัดเบญจมบพิตร เป็นประธาน จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นผู้อุปถัมภ์

พ.ศ. 2499 จัดตั้งสำนักธรรมวิจัย เป็นหน่วยงานเพื่อการเผยแผ่พระพุทธศาสนาของมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2500 ปรับปรุงหลักสูตรและแนวการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเปลี่ยนระบบการเรียนการสอนเป็นแบบทวิภาค (Semester) เป็นแห่งแรกในประเทศไทย จัดตั้งโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัยเป็นแห่งแรกในประเทศไทย เพื่อให้การศึกษาวิชาพุทธศาสนาแก่เยาวชน

ทั่วไปในวันอาทิตย์ และในปีที่พระมหาสันนั้น กมโล เป็นพุทธศาสนิกชนที่ไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทในต่างประเทศ คือ ที่มหาวิทยาลัยสันติเกทัน วิศวการทิ ประเทศอินเดีย

พ.ศ.2501 พระพิมลธรรม (อาจ อาสภเถร) สภานายกมหาวิทยาลัยเกษตร-
 วิทยาลัยและคณะ เกินทางรอบโลกเพื่อร่วมประชุมสุดยอดขององค์การ เอ็ม.อาร์.เอ.
 (Moral Re-armament) ซึ่งเป็นขบวนการศึกษาศาสนาทางศีลธรรม เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง
 ต่างๆทั่วโลก มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา นับเป็นครั้งแรกที่มีพระสงฆ์
 ไทยออกเดินทางเผยแพร่พระพุทธศาสนาทั่วโลก และในปีนั้นยังได้จัดตั้งแผนกจัดหาและจำหน่าย
 แบบเรียน มีนายสนธิ เทวรินทร์ภักดิ์ เป็นผู้จัดการดำเนินการจัดหาและจำหน่ายตำราทั้งภาษา
 ไทยและภาษาอังกฤษ ตลอดจนอุปกรณ์การศึกษาอื่นๆ ปัจจุบันคือมหาวิทยาลัยเกษตร

พ.ศ.2502 พระมหาจางค์ ชุติขโร ป.ช.9, พ.ม., พช.บ. สั่งการเลขาธิการ
 มหาวิทยาลัยเกษตรวิทยาลัย เกินทางไปศึกษาต่อระดับปริญญาโท ที่มหาวิทยาลัยเยล (Yale)
 สหรัฐอเมริกา และแต่งตั้งพระมหาพนัส จิตฺตโม ป.ช.6, ม.อ. เป็นผู้อำนวยการสั่งการ-
 เลขาธิการ

พ.ศ.2503 พระพิมลธรรม (อาจ อาสภเถร) สภานายกมหาวิทยาลัย
 ถูกปลดออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ ฐานชดพระบัญชาของสมเด็จพระสังฆราช เป็น
 ผลให้พ้นจากตำแหน่งสภานายกไปด้วย

พ.ศ.2504 ก่อตั้งคณะครูศาสนาเป็นคณะที่ 2 สำหรับฝึกอบรมพระภิกษุสามเณรซึ่งมี
 ความรู้ฝ่ายศาสนาคืออยู่แล้ว ให้รู้จักวิธีสอนและการเผยแพร่ศาสนาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

พ.ศ.2505 แต่งตั้งพระมหาสันนั้น กมโล เป็นสั่งการเลขาธิการมหาวิทยาลัยเกษตร-
 วิทยาลัย และพระอาจ อาสภ (อดีตพระพิมลธรรม ขุติยสภานายกมหาวิทยาลัยเกษตรวิทยาลัย)
 ถูกจับกุมในข้อหาให้การกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

พ.ศ.2506 ก่อตั้งแผนกอบรมครูศาสนศึกษา เพื่อให้การศึกษอบรมวิชาฝ่ายการศึกษา
 ในระดับ ป.กศ.สูง และได้ยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยภายใต้ชื่อว่า "วิทยาลัยครูศาสนศึกษา"
 เมื่อปี พ.ศ.2512 นอกจากนี้ยังได้ก่อตั้งคณะเอเซียอาคเนย์แล้วเปลี่ยนชื่อเป็นคณะมานุษย-

สังเคราะห์ศาสตร์เมื่อปี พ.ศ.2509 และจัดตั้งโครงการส่งพระพุทธรศาสตร์บัณฑิตออกไปปฏิบัติ
ศาสนกิจในส่วนภูมิภาค ซึ่งต่อมาได้ขยายออกเป็นแผนกศาสนกิจส่วนภูมิภาค และเป็นกองงาน
โครงการพิเศษในปัจจุบัน

พ.ศ.2507 แต่งตั้งพระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (ธีร ปุณฺณโก) เป็นคณบดีคณะเอเซีย-
อาคเนย์เป็นรูปแรก แต่งตั้งพระราชวิสุทธิเมธี (เกี้ยว อุปเสโน ป.ช.9) เป็นเลขาธิการ
และแต่งตั้งพระมหาประยุทธิ์ ปยุตฺโต ป.ช.9, พ.ม., พธ.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 1) เป็นผู้ช่วย
เลขาธิการมหาวิทยาลัย

พ.ศ.2509 เปิดแผนกบาลีสาธิตศึกษาเมื่อวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ.2509 โดย
พระมหาธีร โกวิโร เป็นผู้อำนวยการ พร้อมกันนี้ก็ได้ยุบเลิกแผนกบาลีมัธยมศึกษาในวันที่ 22
มิถุนายน พ.ศ.2509 และศาลทหารกรุงเทพได้พิพากษายกฟ้อง พระอาจารย์ อาสโก (อดีตพระ
พิมลธรรม ขุทิสถานายกมหาวิทยาลัย)

พ.ศ.2512 ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2512 พระมหาประยุทธิ์ ปยุตฺโต ผู้ช่วย
เลขาธิการมหาวิทยาลัย ได้รับพระราชทานแต่งตั้งสมณศักดิ์ที่พระศรีวิสุทธิโมลี

พ.ศ.2513 ในวันที่ 15 กรกฎาคม พ.ศ.2513 สภาการศึกษาของคณะสงฆ์อันมี
สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช เป็นประธาน ได้มีมติแต่งตั้งพระธรรมรัตนกร
เจ้าอาวาสวัดมหาธาตุ ดำรงตำแหน่งสถานายกมหาวิทยาลัย และในวันที่ 15
สิงหาคม พ.ศ.2513 สภามหาวิทยาลัย มีมติแต่งตั้งให้พระธรรมวรนายก ดำรง
ตำแหน่งอธิการบดี พระเทพคุณาภรณ์ ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ พระศรีวิสุทธิโมลี ดำรง
ตำแหน่งรองเลขาธิการ และในปีนั้นบรรดาศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยที่ได้ลาสิกขาไป
แล้ว ได้รวมตัวกันก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าขึ้น

พ.ศ.2520 แต่งตั้งพระเทพเวที (ทองคำ ขมฺมทฺธโร) เป็นประธานกรรมการตรวจ
ชำระพระไตรปิฎกฉบับมหาวิทยาลัย

พ.ศ.2521 สภามหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงฆ์ อนุมัติให้วิทยาลัยสงฆ์
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดำเนินการขยายการศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และให้มีชื่อว่า "วิทยาลัย
สงฆ์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย"

พ.ศ.2522 สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติแต่งตั้งให้พระมหาบุญมา มหาวิโร เป็นรองอธิการบดี กร.พระปิฎกโกศล (ปุ่น อริยปัญโญ) เป็นรองอธิการบดี กร.พระมหานคร เขมปาลี เป็นเลขาธิการ กร.พระมหาจินดา อาจารย์ยุสโล เป็นรองเลขาธิการ และประกาศตั้งสถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2522

พ.ศ.2525 แต่งตั้งพระสมณธรรมอาจารย์ เป็นประธานกรรพวชำระพระไตรปิฎกฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ.2526 ประกาศใช้หลักสูตรและระเบียบปริญญาศุทธศาสตร์บัณฑิตใหม่ โดยแยกออกเป็น 4 คณะมี คณะพุทธศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์

พ.ศ.2527 รัฐบาลได้ตราพระราชบัญญัติกำหนดวิทยฐานะผู้สำเร็จวิชาการพระพุทธศาสนา พ.ศ.2527 รับรองผู้สำเร็จเปรียญธรรม 9 ประโยค พุทธศาสตรบัณฑิตจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ศาสตรศาสตรบัณฑิตจากสภาการศึกษามหามกุฏราชวิทยาลัย มีวิทยฐานะชั้นปริญญาตรี การประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 101 ตอนที่ 140 ลงวันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ.2527

พ.ศ.2528 สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้เปิดวิทยาเขต คือ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช วิทยาเขตเชียงใหม่ และวิทยาเขตขอนแก่น

พ.ศ.2529 ในวันที่ 14 กันยายน พ.ศ.2529 แต่งตั้งคณะกรรมการร่างโครงการบัณฑิตวิทยาลัย

พ.ศ.2530 กรมโรงงานอุตสาหกรรมอนุญาตให้มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตั้งโรงพิมพ์เพื่อพิมพ์สิ่งพิมพ์ต่างๆได้เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม พ.ศ.2530 นอกจากนี้สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ยังได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาเขตอีก 3 แห่งคือ วิทยาเขตแพร่ วิทยาเขตอุบลราชธานี วิทยาเขตนครราชสีมา และเห็นชอบให้กำหนดหลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาโท (พุทธศาสตรมหาบัณฑิต)

พ.ศ.2531 เปิดการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะพุทธศาสตร์ 2 สาขา คือ สาขาพุทธศาสนา และสาขาปรัชญา และในปีนั้นสภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้อนุมัติให้จัดตั้งวิทยาเขตสุรินทร์

พ.ศ. 2532 ในวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2532 เปิดโรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยมีพระอมรเมธาจารย์ เป็นประธานกรรมการ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2532 : 34 - 40)

การศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาและวิชาชั้นสูงระดับมหาวิทยาลัย ที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้เปิดดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2490 เป็นต้นมา ก็ได้เจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ออกไปปฏิบัติศาสนกิจอย่างกว้างขวาง ภายในประเทศไปเป็นครูอาจารย์สอนพระปริยัติธรรมในสำนักเรียนต่างๆ เป็นพระสังฆาธิการทั้งแก่ผู้ช่วยเจ้าอาวาส รองเจ้าอาวาส เจ้าอาวาส เจ้าคณะตำบล รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะอำเภอ รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะจังหวัด และเป็นเจ้าคณะภาคก็มี ส่วนผู้ที่ลาสิกขา ก็ออกไปเป็นครูอาจารย์ในโรงเรียน ในวิทยาลัย ในมหาวิทยาลัยทั่วทุกภาคของประเทศ และไปเป็นข้าราชการในระดับต่างๆอีกเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้พระบัณฑิตของมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ออกไปเป็นพระธรรมทูต เผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างประเทศ เช่น ในยุโรป อเมริกา ออสเตรเลีย มาเลเซีย และอินเดีย เป็นต้น ก็มีเป็นจำนวนมาก จึงนับได้ว่ามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้สนองงานพระศาสนาอย่างกว้างขวาง นำเพ็ญประโยชน์แก่สังคมและประเทศชาติอย่างมากมาย เพื่อประโยชน์และสันติสุขของมนุษยชาติโดยส่วนรวม (พระอมรเมธาจารย์. 2533 : 13)

การแบ่งส่วนงานในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ประกาศให้มีการแบ่งส่วนงานในมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังต่อไปนี้ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2532 : 195 - 196)

1. สำนักงานอธิการบดี	2. คณะพุทธศาสตร์
3. คณะครุศาสตร์	4. คณะมนุษยศาสตร์
5. คณะสังคมศาสตร์	6. บัณฑิตวิทยาลัย

7. วิทยาเขตหนองคาย	8. วิทยาเขตเชียงใหม่
9. วิทยาเขตนครศรีธรรมราช	10. วิทยาเขตขอนแก่น
11. วิทยาเขตนครราชสีมา	12. วิทยาเขตอุบลราชธานี
13. วิทยาเขตแพร่	14. วิทยาเขตสุรินทร์
15. สถาบันวิปัสสนาธุระ	16. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์
17. โรงเรียนบาลีเทวียนอุดมศึกษา	18. อภิรรมโชติกะวิทยาลัย
19. โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา	20. โรงเรียนบาลีอมรมศึกษา
21. โรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์	

การจัดการศึกษาระดับปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต

คณะและภาควิชาที่เปิดสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2531 : 49 - 80) ได้จัดการศึกษาระดับปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต โดยจัดเป็นคณะ และแต่ละคณะจัดแบ่งเป็นภาควิชา ดังนี้

1. คณะพุทธศาสตร์ มี 4 ภาควิชาคือ
 - 1.1 ภาควิชาภาษาบาลี-สันสกฤต
 - 1.2 ภาควิชาพระพุทธศาสนา
 - 1.3 ภาควิชาปรัชญา
 - 1.4 ภาควิชาศาสนา
2. คณะครุศาสตร์ มี 3 ภาควิชาคือ
 - 2.1 ภาควิชาการบริหารการศึกษา
 - 2.2 ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนสังคมศึกษา
 - 2.3 ภาควิชาการศึกษานอกโรงเรียน
3. คณะมนุษยศาสตร์ มี 4 ภาควิชาคือ
 - 3.1 ภาควิชาภาษาตะวันออก
 - 3.2 ภาควิชาภาษาตะวันตก

- 3.3 ภาควิชาประวัติศาสตร์
- 3.4 ภาควิชาจิตวิทยา
- 4. คณะสังคมศาสตร์ มี 4 ภาควิชาคือ
 - 4.1 ภาควิชาสังคมวิทยา
 - 4.2 ภาควิชารัฐศาสตร์
 - 4.3 ภาควิชาเศรษฐศาสตร์
 - 4.4 ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต

พระภิกษุและสามเณรที่ประสงค์จะสมัครเข้าศึกษาระดับปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต ต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้สมัครเข้าศึกษาในบาลีอุดมศึกษาชั้นปีที่ 1 ต้องมีคุณสมบัติคือ
 - 1.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนบาลีเทวียนอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัย สงขลราชวิทยาลัย หรือสอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หรือ
 - 1.2 เป็นผู้สอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 6 และต้องเป็นเปรียญธรรม 3 ประโยคขึ้นไป หรือ
 - 1.3 เป็นผู้สอบไล่ได้เปรียญธรรมตั้งแต่ 5 ประโยคขึ้นไป เฉพาะเปรียญธรรม 5 ประโยคนั้น ต้องมีประสบการณ์ในการสอนวิชาพระปริยัติธรรมแผนกธรรมหรือบาลี หรือในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา ไม่น้อยกว่า 300 ชั่วโมง ซึ่งเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) โดยให้กรรมการศาสนาเป็นผู้รับรองประสบการณ์ และกรมวิชาการเป็นผู้ออกใบเทียบความรู้ให้
2. ผู้สมัครเข้าศึกษาชั้นปีที่ 3 ทุกคณะ ยกเว้นคณะครุศาสตร์ ต้องมีคุณสมบัติคือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาเปรียญธรรม 9 ประโยค

3. ผู้สมัครเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์ชั้นปีที่ 3 ต้องมีคุณสมบัติคือ

3.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครุศาสตร์ศึกษา ของมหาวิทยาลัยสงขลาราชวิทยาลัย

3.2 เป็นผู้สอบไล่ได้ชั้นประโยคครูพิเศษมัธยม (ท.ม.) หรือประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และต้องเป็นเปรียญธรรมตั้งแต่ 4 ประโยคขึ้นไป

โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรของคณะพุทธศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ได้กำหนดให้นิสิตเรียนรายวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต โดยแบ่งรายวิชาออกเป็น 6 หมวด ดังนี้

1. หมวดวิชาแกนพุทธศาสตร์	จำนวน 35 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	จำนวน 41 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาโท (พระพุทธศาสนา)	จำนวน 18 หน่วยกิต
4. หมวดวิชาเอก	จำนวน 50 หน่วยกิต
5. หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวน 6 หน่วยกิต
6. หมวดวิชาภาษาอังกฤษเสริม	จำนวน (16) หน่วยกิต
รวม	150 หน่วยกิต

ส่วนหลักสูตรของคณะครุศาสตร์ ได้กำหนดให้นิสิตเรียนรายวิชาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต โดยแบ่งรายวิชาออกเป็น 7 หมวด ดังนี้

1. หมวดวิชาแกนพุทธศาสตร์	จำนวน 35 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาพื้นฐานทั่วไป	จำนวน 31 หน่วยกิต
3. หมวดวิชาโท (พระพุทธศาสนา)	จำนวน 18 หน่วยกิต
4. หมวดวิชาชีพครู	จำนวน 30 หน่วยกิต

5. หมวดวิชาเอก	จำนวน	30	หน่วยกิต
6. หมวดวิชาเลือกเสรี	จำนวน	6	หน่วยกิต
7. หมวดวิชาภาษาอังกฤษเสริม	จำนวน	(16)	หน่วยกิต
รวม		150	หน่วยกิต

รายวิชาต่างๆ

1. วิชาแกนพุทธศาสตร์ เป็นวิชาบังคับสำหรับนิสิตทุกรูป มุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ในค่านพระพุทธรศาสนาทั้งในส่วนปริยัติและปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วยรายวิชาค่านพระพุทธรศาสนา จำนวน 35 หน่วยกิต แบ่งเป็น 2 หมวดคือ

1.1 หมวดบาลี 10 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

1.1.1 แก่งบาลี 1

1.1.2 แก่งบาลี 2

1.1.3 บาลีไวยากรณ์ชั้นสูง 1

1.1.4 บาลีไวยากรณ์ชั้นสูง 2

1.1.5 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับวรรณคดีบาลี

1.2 หมวดพระพุทธรศาสนา 25 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

1.2.1 พระวินัยปิฎก 1

1.2.2 พระวินัยปิฎก 2

1.2.3 พระสุตตันตปิฎก 1

1.2.4 พระสุตตันตปิฎก 2

1.2.5 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

1.2.6 ธรรมภาคปฏิบัติ 1

1.2.7 ธรรมภาคปฏิบัติ 2

1.2.8 พระอภิธรรมปิฎก 1

1.2.9 พระอภิธรรมปิฎก 2

- 1.2.10 ธรรมภาคปฏิบัติ 3
- 1.2.11 ธรรมภาคปฏิบัติ 4
- 1.2.12 ธรรมประยุกต์
- 1.2.13 พระไตรปิฎกวิจารณ์
- 1.2.14 ธรรมภาคปฏิบัติ 5
- 1.2.15 ธรรมภาคปฏิบัติ 6
- 1.2.16 ธรรมภาคปฏิบัติ 7

2. วิชาพื้นฐานทั่วไป เป็นวิชาบังคับสำหรับนิสิตทุกรูป มุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ในทุกสาขาวิชาที่เป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนในระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยรายวิชาสามัญ จำนวน 41 หน่วยกิต (31 หน่วยกิตสำหรับคณะครุศาสตร์) แบ่งเป็น 4 หมวดคือ

2.1 หมวดสังคมศาสตร์ 10 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

- 2.1.1 รัฐศาสตร์เบื้องต้น
- 2.1.2 สังคมวิทยาเบื้องต้น
- 2.1.3 กฎหมายทั่วไป
- 2.1.4 จิตวิทยาทั่วไป
- 2.1.5 เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

2.2 หมวดมนุษยศาสตร์ 12 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

- 2.2.1 ปรัชญาเบื้องต้น
- 2.2.2 บรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น
- 2.2.3 วัฒนธรรมไทย
- 2.2.4 ศาสนาทั่วไป
- 2.2.5 ประวัติอารยธรรม
- 2.2.6 วรรณคดีเบื้องต้น

2.3 หมวดภาษา 13 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

2.3.1 ภาษากับการสื่อสาร

2.3.2 อังกฤษ 1

2.3.3 อังกฤษ 2

2.3.4 สันสกฤต 1

2.3.5 สันสกฤต 2

2.3.6 วาทการ

2.3.7 อังกฤษ 3

2.3.8 สันสกฤต 3

2.4 หมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

2.4.1 คณิตศาสตร์เบื้องต้น

2.4.2 วิทยาศาสตร์ทั่วไป

3. วิชาโท เป็นวิชาที่นักเรียนพุทธศาสนาประยุกต์ มุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาในระดับสูงสมกับเป็นผู้ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์ นิสิตทุกคนจะต้องเรียนรายวิชาซึ่งมีจำนวน 18 หน่วยกิต และแบ่งได้ดังนี้

3.1 วิชาบังคับ 12 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

3.1.1 ประวัติพระพุทธศาสนาเดิรว่าท

3.1.2 ประวัติพระพุทธศาสนาในประเทศไทย

3.1.3 การปกครองคณะสงฆ์ไทย

3.1.4 แนวคิดและขบวนการใหม่ๆทางศาสนาในประเทศไทย

3.1.5 ขรรณภาคภาษาอังกฤษ

3.1.6 ศัพทพุทธศาสตร์

3.1.7 เทศกาลและพิธีกรรมในพระพุทธศาสนา

3.2 วิชาเลือก ไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต เลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

- 3.2.1 ธรรมบทศึกษา
- 3.2.2 ชาคกศึกษา
- 3.2.3 พุทธปรัชญา
- 3.2.4 พระพุทธศาสนากับการศึกษา
- 3.2.5 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอักษรบาลี
- 3.2.6 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจ
- 3.2.7 พุทธศิลปะ
- 3.2.8 งานวิจัยทางพระพุทธศาสนาที่สำคัญในปัจจุบัน
- 3.2.9 วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาของไทย
- 3.2.10 ศิลปวิจารณ์

4. วิชาเอกหรือวิชาเฉพาะสาขา จำนวน 50 หน่วยกิต (30 หน่วยกิตสำหรับคณะครุศาสตร์) เป็นวิชาสำหรับให้นิสิตเลือกศึกษาตามความถนัดของตน รายวิชาเอกในแต่ละสาขาแบ่งเป็นวิชาบังคับและวิชาเลือก ซึ่งนิสิตจะต้องเรียนตามหลักสูตรที่แต่ละสาขาวิชากำหนดไว้

5. วิชาชีพครู เป็นวิชาสำหรับนิสิตคณะครุศาสตร์ทุกสาขาวิชาจะต้องศึกษามุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ความสามารถในการอบรมสั่งสอน มีทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก ไม่ต่ำกว่า 30 หน่วยกิต ดังนี้

5.1 วิชาบังคับ 24 หน่วยกิต มีรายวิชาต่อไปนี้

- 5.1.1 ประวัติการศึกษาไทย
- 5.1.2 หลักและวิธีสอน
- 5.1.3 การวัดและประเมินการศึกษา
- 5.1.4 จิตวิทยาการศึกษา
- 5.1.5 หลักการแนะแนวการศึกษา
- 5.1.6 จรรยาบรรณครู

- 5.1.7 สื่อการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษา
- 5.1.8 จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก
- 5.1.9 การพัฒนาหลักสูตร
- 5.1.10 ปรัชญาการศึกษา
- 5.1.11 การฝึกสอนและการฝึกงาน
- 5.2 วิชาเลือก ไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต เลือกจากรายวิชาต่อไปนี้
 - 5.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้
 - 5.2.2 หลักพลศึกษา
 - 5.2.3 พื้นฐานการศึกษาสำหรับครู
 - 5.2.4 การศึกษากับการพัฒนาชุมชน
 - 5.2.5 การมัธยมศึกษา
 - 5.2.6 การศึกษาเปรียบเทียบ
 - 5.2.7 การอ่านทางการศึกษา

6. วิชาเลือกเสรี จำนวน 6 หน่วยกิต นิสิตสามารถเลือกเรียนวิชาที่ตนสนใจ จะเป็นวิชาในสาขาหรือต่างสาขาก็ได้

7. วิชาภาษาอังกฤษเสริม มี 8 รายวิชา เป็นวิชาบังคับที่จัดให้มีขึ้นทุกภาคการศึกษา มุ่งหมายให้นิสิตมีความรู้ภาษาอังกฤษถึงขั้นใช้งานได้ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติ ศาสนกิจในหมู่ประชาชนต่างภาษา และเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ จัดให้เรียนโดยไม่คิดค่าหน่วยกิต นิสิตทุกคนจะต้องเรียนและสอบให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

แผนการจัดการเรียน

การจัดการเรียน ใช้เวลาเรียน 4 ปี แบ่งการเรียนเป็นปีละ 2 ภาคเรียน รายวิชาแกนพุทธศาสตร์จัดให้เรียนทั้ง 4 ปี รายวิชาพื้นฐานทั่วไปจัดให้เรียนในปีที่ 1 และปีที่ 2 วิชาโท วิชาเอก วิชาเลือกเสรี จัดให้เรียนในปีที่ 3 และปีที่ 4 และวิชาภาษาอังกฤษเสริม จัดให้เรียนทุกภาคเรียน สำหรับคณะครูศาสตร์จะนำรายวิชาที่หลักสูตรบางส่วนมาจัดให้เรียนในปีที่ 1 และปีที่ 2 ด้วย

การศึกษาภาคปฏิบัติ

เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทั้ง 3 ชั้นตามหลักการทางพระพุทธศาสนา คือ ปรัชญา ปฏิบัติ ปฏิเวธ และเพื่อให้บัณฑิตได้สร้างเสริมประสบการณ์ อีกทั้งได้แทนคุณพระศาสนาและบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม นิสิตทุกรูปทุกคณะที่เรียนจบหลักสูตรภาควิชาการแล้ว ต้องปฏิบัติตามธรรมเนียมและปฏิบัติศาสนกิจโดยไม่นับเป็นหน่วยกิต ดังนี้

1. ปฏิบัติกิจกรรมฐาน ๗ สถานที่และตามระยะเวลาซึ่งมหาวิทยาลัยกำหนดให้ เป็นคราวๆไป

2. ปฏิบัติศาสนกิจเป็นเวลา 1 ปี ดังนี้

2.1 ไปปฏิบัติศาสนกิจในต่างประเทศตามคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือ

2.2 เป็นเจ้าหน้าที่หรือครูอาจารย์ในสถานศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

2.3 ไปปฏิบัติศาสนกิจอื่นๆตามกำหนดมหาวิทยาลัยจะกำหนด หรือ

2.4 ปฏิบัติศาสนกิจในวัดของตนโดยเจ้าอาวาสแสดงความจำนงต่อ

มหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยอนุมัติ

นิสิตที่อยู่ระหว่างการศึกษาศาสนปฏิบัติตามที่ระบุไว้ในข้อ 1 และข้อ 2 ต้องทำรายงานกิจการที่ได้ปฏิบัติเสนอต่อมหาวิทยาลัย จึงจะถือว่าได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดข้อบังคับและระเบียบของมหาวิทยาลัย และมีสิทธิได้รับปริญญา

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นห้องสมุดมหาวิทยาลัย จัดตั้งขึ้นเพื่อบริการการศึกษาค้นคว้าสำหรับเจ้าหน้าที่ ครู อาจารย์ นิสิต นักศึกษา และนักเรียนแห่งมหาวิทยาลัย เปิดบริการเมื่อ พ.ศ. 2505 ณ อาคารศาลาการเปรียญบรมมหาสุรสิงหนาท บริเวณวัดมหาธาตุ ซึ่งเป็นอาคารเก่าแก่มีความสำคัญในประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทยคือ เคยเป็นสถานที่จัดการประชุมสังคายนาพระธรรมวินัย ครั้งที่ 2 ในประเทศไทย ในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และเคยใช้เป็นสำนักงานกลางของมหาวิทยาลัย ต่อมา พ.ศ. 2514 ได้ขยายงานบริการขึ้นอีกแผนกหนึ่ง

คือห้องสมุดแผนกภาษาอังกฤษ ซึ่งได้แยกหนังสือภาษาอังกฤษไว้โดยเฉพาะห้องหนึ่งต่างหาก อยู่ในห้องสุดท้ายคั่นทิศตะวันออก ชั้น 2 ของอาคารเรียนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิทยาเขตปัตตานี ปัจจุบันได้นำหนังสือภาษาอังกฤษมารวมไว้ในที่เดียวกันกับหนังสือภาษาไทย ณ อาคารศาลาการเปรียญ บวรมหาสุรสิงหนาท

วัน-เวลา เปิดบริการ

เปิด : วันจันทร์ - วันเสาร์

เวลา : 13.00 - 19.30 น.

ปิด : วันอาทิตย์ วันขึ้นมีสสวณะ และวันหยุดเรียนของมหาวิทยาลัย

บุคลากร

บุคลากรของสำนักหอสมุดกลาง ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ ดังนี้

1. ผู้อำนวยการ	2. รองผู้อำนวยการ
3. เจ้าหน้าที่บริการ	4. เจ้าหน้าที่เทคนิค
5. เจ้าหน้าที่ธุรการ	6. เจ้าหน้าที่ซ่อมแซม

ทรัพยากรห้องสมุด

ทรัพยากรห้องสมุดของสำนักหอสมุดกลาง จำแนกประเภทได้โดยสรุป ดังนี้

1. หนังสือภาษาไทย	24,577	เล่ม
2. หนังสือภาษาต่างประเทศ	6,171	เล่ม
3. วารสารภาษาไทย	53	ชื่อเรื่อง
4. วารสารภาษาต่างประเทศ	5	ชื่อเรื่อง
5. หนังสือพิมพ์ภาษาไทย	5	ชื่อเรื่อง
6. หนังสือพิมพ์ภาษาต่างประเทศ	2	ชื่อเรื่อง
7. จุลสารภาษาไทย	20,000	เล่ม
8. จุลสารภาษาต่างประเทศ	800	เล่ม

ทรัพยากรห้องสมุดเหล่านี้ สำนักหอสมุดกลางได้มาโดยการจัดซื้อและจากการ
บริจาคของผู้มีจิตศรัทธาทั้งหลาย

การจัดหมู่หนังสือ

หนังสือของสำนักหอสมุดกลางเรียงอยู่ในตู้และชั้น โดยจัดแบ่งหมู่ตามระบบทศนิยม
ของคิวอี้ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 หมวดใหญ่ ดังนี้

000 เบ็ดเตล็ดทั่วไป	500 วิทยาศาสตร์
100 ประวัติศาสตร์	600 วิทยาศาสตร์ประยุกต์
200 ศาสนา	700 ศิลปและนันทนาการ
300 สังคมศาสตร์	800 วรรณคดี
400 ภาษา	900 ประวัติศาสตร์

สำหรับหนังสืออ้างอิงและนวนิยาย ได้จัดไว้ในตู้แยกต่างหากจากหนังสือทั่วไป

(มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2526 : 1 - 19)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการใช้แหล่งสารนิเทศ พบว่ามีผู้วิจัย ดังต่อไปนี้

/ ปราณี สารมาศ (2530 : 58 - 59) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของครูในการ
สอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยพบว่า แหล่ง
สารนิเทศจากห้องสมุดโรงเรียน จากหมวดวิชา และจากของส่วนตัวของครู ที่ครูใช้มากที่สุด
คือ บัตรคำใช้ในการสอนด้านการฟัง การพูด และการเขียน แผ่นป้ายผ้าสาส์นใช้ในการสอน
ด้านการฟังและการอ่าน โทรทัศน์ใช้ในการสอนด้านการพูดและการอ่าน หนังสือใช้ในการ
สอนด้านการฟัง แดมบันทึกรูปภาพใช้ในการสอนด้านการพูด กิจกรรมใช้ในการสอนด้านการ
อ่าน และภาพนิ่งใช้ในการสอนด้านการเขียน สำหรับปัญหาในการใช้แหล่งสารนิเทศจาก
ห้องสมุดโรงเรียนคือ หนังสือและรูปภาพเก่าไม่ทันเหตุการณ์ ไม่พอเพียง และไม่ทราบว่า
หนังสือที่ตนต้องการมีในห้องสมุดหรือไม่ นอกจากนี้ห้องสมุดส่วนใหญ่ยังไม่มีแดมบันทึกรูปภาพ
แดมบันทึกลีขียง และรูปภาพไว้มาก

พรทิพย์ สุวันทารัตน์ (2530 : 68 - 73) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ทั้งที่เป็นแหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชและแหล่งสารนิเทศอื่นๆ ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับมากคือ เอกสารการสอนชุดวิชา เทปคัลปประกอบเอกสารการสอนชุดวิชา ประสม-การณืเคมีที่มีอยู่ส่วนตัว ใช้ในระดับปานกลางคือ แบบฝึกปฏิบัติเอกสารการสอนชุดวิชา การสนทนากับเพื่อนร่วมงาน หนังสือพิมพ์ ใช้ในระดับน้อยคือ การเข้ารับบริการการสอนเสริมชุดวิชาต่างๆ การใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา การสนทนากับเพื่อนนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช วารสาร รายการวิทยุกระจายเสียงและรายการโทรทัศน์ที่ไม่ใช่รายการของมหาวิทยาลัย การขอคำปรึกษาหรือสนทนากับวิทยากร ผู้นำท้องถิ่น และอาจารย์ในสถาบันการศึกษาในท้องถิ่น นอกนั้นใช้ในระดับน้อยที่สุด นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศพบว่า บัณฑิตทางสาขาวิชาใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บัณฑิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันใช้แหล่งสารนิเทศที่เป็นทรัพยากรของมหาวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทพิน จิรคุณเกษะ (2532 : 146 -149) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูวิทยาศาสตร์ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตการศึกษา 1 ผลการวิจัยพบว่า ครูวิทยาศาสตร์ใช้ห้องสมุดโรงเรียนมากกว่าแหล่งสารนิเทศอื่นๆ และแหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับมากคือ หนังสือส่งเสริมความรู้ทางวิทยาศาสตร์หรือความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ใช้ในระดับปานกลางคือ การเข้าร่วมงานสัปดาห์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ การชมรายการทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 และช่อง 5 การชมนิทรรศการเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ตามสถาบันต่างๆ นอกนั้นใช้ในระดับน้อยและน้อยที่สุด สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมากคือ การขาดคู่มือที่จะช่วยให้ทราบว่า มีหน่วยงานใดบ้างจัดพิมพ์หนังสือ เอกสาร และรายงานออกมาเผยแพร่ แหล่งสารนิเทศที่ต้องการอยู่ไกลที่ทำงานต้องเสียเวลาไปขอรับบริการ หน่วยงานที่ผลิตแหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทำให้สถานศึกษาไม่รู้จักและใช้บริการน้อย และมีชั่วโมงสอนมากไม่มีเวลาในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม นอกนั้นเป็นปัญหาที่ประสบในระดับกลาง

✓ ศักดิ์ชัย สุภาคง (2533 : 243 - 244) ได้ศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลการวิจัยพบว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับมากคือ ตำราประกอบการสอนกระบวนวิชาต่างๆที่ผลิตโดยมหาวิทยาลัย และการเข้ารับฟังการบรรยายในชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัย ใช้ในระดับปานกลางค่อนข้างมากคือ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน การชมและฟังรายการข่าวและสารคดีวิชาการที่ให้ความรู้ถ่ายทอดทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ การอ่านเอกสารแนะนำข้อสอบ คำตอบ และสรุปการบรรยายที่มีจำหน่ายตามร้านค้า หนังสือพิมพ์ และหนังสือทั่วไปภาษาไทย นอกนั้นใช้ในระดับปานกลางและน้อย สำหรับปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศที่ประสบในระดับมากมีเพียงข้อเดียวคือ จำนวนที่จำกัดไว้บริการในหอสมุดไม่เพียงพอกับผู้ใช้บริการ ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลางค่อนข้างมากคือ โทรศัพท์การศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนวิชาที่เสนอไม่ตรงกับวิชาที่เรียน จำนวนที่นึ่งฟังการบรรยายในชั้นเรียนไม่พอเพียง จำนวนหนังสือที่หอสมุดกลางให้ยืมไปอ่านภายนอกน้อยเกินไป และจำนวนหนังสือทั่วไปในหอสมุดในสาขาที่สนใจมีน้อย นอกนั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลางและน้อย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แบ่งวิธีดำเนินการออกเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,136 รูป ซึ่งประกอบด้วยนิสิต ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 จำนวนนิสิตแต่ละระดับชั้นปี และคณะที่ศึกษา

คณะ \ ปีที่	1	2	3	4	รวม
พุทธศาสตร์	48	43	65	68	224
ครุศาสตร์	102	76	80	73	331
มนุษยศาสตร์	85	76	78	81	320
สังคมศาสตร์	70	47	70	74	261
รวม	305	242	293	296	1,136

ตาราง 2 จำนวนนิสิตชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 แต่ละสาขาวิชาเอก

วิชาเอก \ ปีที่	3	4	รวม
คณะพุทธศาสตร์			
เอกปรัชญา	17	21	38
เอกศาสนา	48	47	95
คณะครุศาสตร์			
เอกการบริหารการศึกษา	23	24	47
เอกสังคมศึกษา	57	49	106
คณะมนุษยศาสตร์			
เอกจิตวิทยา	19	-	19
เอกภาษาอังกฤษ	59	81	140
คณะสังคมศาสตร์			
เอกรัฐศาสตร์และการบริหารรัฐกิจ	45	74	119
เอกเศรษฐศาสตร์	25	-	25
รวม	293	296	589

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้มาโดยการสุ่มจากประชากรได้จำนวน 291 รูป ตามตารางการสุ่มสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. 1970 : 608) และเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มจำแนกตามระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และวิชาเอก ตามสัดส่วน ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 3 และตาราง 4

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปีและคณะที่ศึกษา

คณะ \ ปีที่	1	2	3	4	รวม
พุทธศาสตร์	12	11	16	17	56
ครุศาสตร์	26	19	21	19	85
มนุษยศาสตร์	22	19	21	21	83
สังคมศาสตร์	18	12	18	19	67
รวม	78	61	76	76	291

ตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำแนกตามวิชาเอก

วิชาเอก \ ปีที่	3	4	รวม
คณะพุทธศาสตร์			
เอกปรัชญา	4	5	9
เอกศาสนา	12	12	24
คณะครุศาสตร์			
เอกการบริหารการศึกษา	6	6	12
เอกสังคมศึกษา	15	13	28
คณะมนุษยศาสตร์			
เอกจิตวิทยา	5	-	5
เอกภาษาอังกฤษ	16	21	37
คณะสังคมศาสตร์			
เอกรัฐศาสตร์และการบริหารรัฐกิจ	12	19	31
เอกเศรษฐศาสตร์	6	-	6
รวม	76	76	152

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามลำดับ
ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาเอกสารหลักสูตรและแผนการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย

1.3 ศึกษาทรัพยากรห้องสมุดของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
วิทยาลัย

1.4 สนทนากับผู้อำนวยการสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
เพื่อทราบแนวทางในการดำเนินงานของหอสมุดในทุกๆด้าน

1.5 สนทนากับพระบัณฑิตและนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย จำนวน 5 รูป
เพื่อทราบแนวทางการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในการ
ใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศเหล่านั้น

1.6 สอบถามนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย จำนวน 30 รูป เกี่ยวกับการ
ใช้ห้องสมุดต่างๆ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น

1.7 นำข้อมูลที่ได้นำมาสร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาตามความมุ่งหมายที่
วางไว้

1.8 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปปรึกษาประธานและกรรมการผู้ควบคุม
การทำวิทยานิพนธ์ เพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมในการใช้
ถ้อยคำ ส่วนวนภาษา และความชัดเจนในข้อคำถาม

1.9 นำแบบสอบถามที่ประธานและกรรมการผู้ควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ได้
ทราวจำแนกแล้ว ไปทดลองใช้กับนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัยที่ไม่ได้รับเลือกให้เป็น
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 รูป

1.10 นำแบบสอบถามมาแก้ไขปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2. ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนิสิต ได้แก่ สมณเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และวิชาเอก

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยใช้เลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้แหล่งสารนิเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยใช้เลย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตตอบแบบสอบถาม จำนวน 380 ชุด พร้อมทั้งนักวินไปขอรับแบบสอบถามคืน

2. ผู้วิจัยไปขอรับแบบสอบถามคืนได้จำนวน 348 ชุด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 312 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.65 และสุ่มให้เหลือจำนวน 291 ชุด ทั้งรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และแบบสอบถามฉบับที่ใช้
จำแนกตามคณะที่ศึกษา

คณะ	แบบสอบถาม ที่ได้รับคืน	แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์		แบบสอบถาม ฉบับที่ใช้
		จำนวน	ร้อยละ	
พุทธศาสตร์	64	62	96.87	56
การศึกษาศาสตร์	100	85	85.00	85
มนุษยศาสตร์	99	85	85.85	83
สังคมศาสตร์	85	80	94.11	67
รวม	348	312	89.65	291

การจักรกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยนี้ใช้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS^x (Statistical Package for the Social Sciences Version 10) ซึ่งผู้วิจัย
ดำเนินการจักรกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. แยกแบบสอบถามตามตัวแปรที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาจากแบบสอบถามตอนที่ 1 ซึ่งเป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัว
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามในแต่ละกลุ่มตัวแปร แบบสอบถามของกลุ่มตัวแปรใดมีจำนวนมากกว่าที่กำหนดไว้ สุ่มให้ได้ตามจำนวนที่ต้องการ ซึ่งเมื่อรวมกันแล้วจะมีแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 291 ชุด
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของนิสิต มาจำแนกตาม สมณเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และวิชาเอก จากนั้นคำนวณหาค่าร้อยละ
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับการใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ ตอนที่ 3 เกี่ยวกับการใช้แหล่งสารนิเทศ และตอนที่ 4 เกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศ

และแหล่งสารนิเทศ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มาตรวจให้คะแนนโดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้ (Best. 1981 : 182)

มากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
มาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
น้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ไม่เคยใช้เลย หรือไม่มีปัญหา	กำหนดให้	1	คะแนน

จากนั้นนำมาแจกแจงความถี่ของข้อมูลในแต่ละข้อ แล้วหาค่าเฉลี่ยและแปลผลโดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	หมายความว่า	ใช้มากที่สุด หรือมีปัญหามากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50	หมายความว่า	ใช้มาก หรือมีปัญหามาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายความว่า	ใช้ปานกลาง หรือมีปัญหาปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายความว่า	ใช้น้อย หรือมีปัญหาเล็กน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายความว่า	ไม่เคยใช้เลย หรือไม่มีปัญหา

5. เปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ความแตกต่างระหว่างปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน โดยใช้ F-test และในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธี Newman - Keuls Test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย คำนวณจากสูตร (จุศรี วงศ์ทัศนะ. 2530 : 41)

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum fx$ แทน ผลรวมของคะแนนคูณด้วยความถี่

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. เปรียบเทียบ ความแตกต่างระหว่างการให้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่าง
คณะกัน ความแตกต่างระหว่างปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ
ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน คำนวณจากสูตร (ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 :
95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าอัตราส่วน F ของการแจกแจงแบบเอฟ

MS_b แทน ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3. สถิติทดสอบความแตกต่างรายคู่ใช้ Newman - Keuls Test คำนวณจากสูตร
(ลวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 113)

$$W = q(\alpha; r, df) \sqrt{\frac{MS_E}{\tilde{n}}}$$

เมื่อ q แทน ค่าที่ได้จากตาราง Studentized Range Statistic

MS_E แทน ค่าความคลาดเคลื่อนของความแปรปรวนในตาราง
การวิเคราะห์ความแปรปรวน

$\tilde{n}$ แทน Harmonic mean

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ต่างๆที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- F แทน ค่าอัตราส่วน F ที่ใช้ในการพิจารณาในการแจกแจงแบบเอฟ
- df แทน ชั้นของความเป็นอิสระ
- SS แทน ผลบวกของกำลังสอง
- MS แทน ค่าเฉลี่ยของกำลังสอง
- BG แทน ระหว่างกลุ่ม
- WG แทน ภายในกลุ่ม
- * แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามจุดหมายของการศึกษาค้นคว้า และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนิสิต
2. การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆของนิสิต
3. การใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิต
4. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน
5. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย ของนิสิต
6. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน
7. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิต
8. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของนิสิต

ผู้ตอบแบบสอบถามในการศึกษารั้งนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย ที่มีสมเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และวิชาเอก ต่างกัน ซึ่งได้นำเสนอผลไว้ดังตาราง 6 - 10

1.1 สมณเพศของนิกาย ปรากฏผลทั้งตาราง 6

ตาราง 6 สมณเพศของนิกาย

สมณเพศ	จำนวน	ร้อยละ
พระภิกษุ	249	85.57
สามเณร	42	14.43
รวม	291	100.00

จากตาราง 6 แสดงว่า นิกายกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คือร้อยละ 85.57 เป็นพระภิกษุ และเป็นสามเณรเพียงร้อยละ 14.43

1.2 อายุของนิกาย ปรากฏผลทั้งตาราง 7

ตาราง 7 อายุของนิกาย

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16 - 20 ปี	41	14.09
21 - 25 ปี	174	59.79
26 - 30 ปี	62	21.31
31 ปีขึ้นไป	14	4.81
รวม	291	100.00

จากตาราง 7 แสดงว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 21 - 25 ปีมากที่สุดคือ ร้อยละ 59.79 รองลงมาคืออายุระหว่าง 26 - 30 ปีร้อยละ 21.31 และอายุระหว่าง 16 - 20 ปีร้อยละ 14.09 ตามลำดับ ส่วนอายุ 31 ปีขึ้นไปมีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 4.81

1.3 ระดับชั้นปีของนิสิต ปรากฏผลดังตาราง 8

ตาราง 8 ระดับชั้นปีของนิสิต

ระดับชั้นปี	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	78	26.80
ชั้นปีที่ 2	61	20.96
ชั้นปีที่ 3	76	26.12
ชั้นปีที่ 4	76	26.12
รวม	291	100.00

จากตาราง 8 แสดงว่า จำนวนนิสิตกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 26.80 รองลงมาคือชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวนเท่ากันคือร้อยละ 26.12 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 20.96 ตามลำดับ

1.4 คณะที่นิสิตศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 คณะที่นิสิตศึกษา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
พุทธศาสตร์	56	19.24
ครุศาสตร์	85	29.21
มนุษยศาสตร์	83	28.52
สังคมศาสตร์	67	23.03
รวม	291	100.00

จากตาราง 9 แสดงว่า จำนวนนิสิตกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตที่ศึกษาคณะครุศาสตร์ ร้อยละ 29.21 รองลงมาได้แก่ คณะมนุษยศาสตร์ร้อยละ 28.52 คณะสังคมศาสตร์ร้อยละ 23.03 และคณะพุทธศาสตร์ร้อยละ 19.24 ตามลำดับ

1.5 วิชาเอกที่นิสิตเลือกเรียน ปรากฏผลดังตาราง 10

ตาราง 10 วิชาเอกที่นิสิตเลือกเรียน

วิชาเอก	จำนวน	ร้อยละ
ปรัชญา	9	3.09
ศาสนา	24	8.25
การบริหารการศึกษา	12	4.12
สังคมศึกษา	28	9.62
จิตวิทยา	5	1.72
ภาษาอังกฤษ	37	12.72
รัฐศาสตร์สาขาการบริหารรัฐกิจ	31	10.65
เศรษฐศาสตร์	6	2.06
ยังไม่เลือกวิชาเอก	139	47.77
รวม	291	100.00

จากตาราง 10 แสดงว่า นิสิตกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้เลือกวิชาเอกคือนิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวนรวมกันมากที่สุดคือร้อยละ 47.77 รองลงมาคือ วิชาเอกภาษาอังกฤษ ร้อยละ 12.72 วิชาเอกรัฐศาสตร์สาขาการบริหารรัฐกิจร้อยละ 10.65 วิชาเอกสังคมศึกษา ร้อยละ 9.62 วิชาเอกศาสนาร้อยละ 8.25 วิชาเอกการบริหารการศึกษาร้อยละ 4.12 วิชาเอกปรัชญาร้อยละ 3.09 วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ร้อยละ 2.06 และวิชาเอกจิตวิทยาร้อยละ 1.72 ตามลำดับ

2. การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆของนิสิต

ในการศึกษาค้นคว้านั้น นิสิตใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆในห้องสมุดหลายแห่ง ปรากฏผลดังตาราง 11 - 15

2.1 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทหนังสือ ปรากฏยลถึงตาราง 11

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือจากห้องสมุดต่างๆ

ประเภทของหนังสือ	ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือจากห้องสมุดต่างๆ					
	หอสมุด มหาจุฬาร	หอสมุด วัด	หอสมุด แห่งชาติ	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด ประชาชน	หอสมุด ส่วนตัว อื่นๆ
1. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับหลวง	2.86	2.59	1.36	1.42	1.31	2.22 1.56
2. คำรวิชาแกนพุทธศาสตร์ หมวดบาลี	2.90	2.29	1.29	1.36	1.27	2.59 1.50
3. คำรวิชาแกนพุทธศาสตร์ หมวดพระพุทธรศาสนา	3.56	2.44	1.45	1.48	1.38	2.57 1.56
4. คำรวิชาพื้นฐาน หมวดศีลสังคมนา	3.01	1.81	1.62	1.57	1.45	2.29 1.55
5. คำรวิชาพื้นฐาน หมวดมนุชยศาสตร์	2.55	1.67	1.48	1.46	1.37	2.13 1.52

ตาราง 11 (ต่อ)

ประเภทของหนังสือ	ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือจากห้องสมุดต่างๆ						
	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด วัด	หอสมุด แห่งชาติ	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด ประชาชน	หอสมุด ส่วนตัว	หอสมุด อื่นๆ
6. ตำราวิชาพื้นฐาน หมวดภาษา	2.85	1.87	1.55	1.52	1.47	2.32	1.62
7. ตำราวิชาพื้นฐาน หมวดวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์	2.15	1.45	1.47	1.43	1.39	2.05	1.49
8. หนังสือความรู้ทั่วไป	3.46	2.15	1.67	1.54	1.54	2.49	1.61
9. หนังสืออ้างอิง	3.13	1.96	1.64	1.52	1.43	2.05	1.50
รวม	2.94	2.03	1.50	1.48	1.40	2.30	1.55

จากตาราง 11 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิติศาสตร์ใช้หนังสือในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 2.94) รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 2.30) ห้องสมุดวัด (ค่าเฉลี่ย 2.03) และห้องสมุดอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 1.55) ตามลำดับ ส่วนหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน ไม่เคยใช้เลย

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของหนังสือปรากฏว่า นิติศาสตร์ใช้หนังสือแต่ละประเภทจากห้องสมุดต่างๆ ดังนี้

1. พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง ใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 2.86) และห้องสมุดวัด (ค่าเฉลี่ย 2.59) ตามลำดับ รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 2.22) และห้องสมุดอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 1.56) ตามลำดับ
2. ตำราวิชาแกนพุทธศาสตร์หมวดบาลี ใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 2.90) และห้องสมุดส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 2.59) รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด (ค่าเฉลี่ย 2.29) ตามลำดับ
3. ตำราวิชาแกนพุทธศาสตร์หมวดพระพุทธศาสนา ใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 3.56) รองลงมาใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 2.57) ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด (ค่าเฉลี่ย 2.44) และห้องสมุดอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 1.56) ตามลำดับ
4. ตำราวิชาพื้นฐานหมวดสังคมศาสตร์ ใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ค่าเฉลี่ย 3.01) รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดอื่นๆ ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประชาชนไม่เคยใช้เลย

5. ทำราวิชาพื้นฐานหมวดมนุษยศาสตร์ ใช้ในระคับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ค่าเฉลี่ย 2.55) รองลงมาใช้ในระคับน้อยจากห้องสมุดส่วนทั่ว (ค่าเฉลี่ย 2.13) ห้องสมุดวัด(ค่าเฉลี่ย 1.67) และห้องสมุดอื่นๆ(ค่าเฉลี่ย 1.52) ตามลำดับ

6. ทำราวิชาพื้นฐานหมวดภาษา ใช้ในระคับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ค่าเฉลี่ย 2.85) รองลงมาใช้ในระคับน้อยจากห้องสมุดส่วนทั่ว ห้องสมุดวัด ห้องสมุดอื่นๆ หอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประชาชนไม่เคยใช้เลย

7. ทำราวิชาพื้นฐานหมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ใช้ในระคับน้อยจากสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ค่าเฉลี่ย 2.15) และห้องสมุดส่วนทั่ว(ค่าเฉลี่ย 2.05) ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประเภทอื่นๆไม่เคยใช้เลย

8. หนังสือความรู้ทั่วไป ใช้ในระคับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ค่าเฉลี่ย 3.46) รองลงมาใช้ในระคับน้อยจากห้องสมุดส่วนทั่ว ห้องสมุดวัด หอสมุดแห่งชาติ ห้องสมุดอื่นๆ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน ตามลำดับ

9. หนังสืออ้างอิง ใช้ในระคับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย(ค่าเฉลี่ย 3.13) รองลงมาใช้ในระคับน้อยจากห้องสมุดส่วนทั่ว ห้องสมุดวัด หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประชาชน และห้องสมุดอื่นๆไม่เคยใช้เลย

2.2 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทวารสาร ปรากฏจนถึงตาราง 12

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยของการใช้วารสารจากห้องสมุดต่างๆ

ประเภทของวารสาร	ค่าเฉลี่ยของการใช้วารสารจากห้องสมุดต่างๆ						
	หอสมุด มหาจุฬาลง กรราช	หอสมุด วัด	หอสมุด แห่งชาติ	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด ประชาชน	หอสมุด ส่วนตัว	หอสมุด อื่นๆ
1. วารสารทางพระพุทธศาสนา เช่น พุทธจักร เสียงธรรม ฯลฯ	3.60	1.83	1.22	1.37	1.30	2.51	1.41
2. วารสารทางวิชาการ เช่น วิทยารย จันทร์เกษม ฯลฯ	1.89	1.37	1.31	1.35	1.34	1.62	1.39
3. วารสารทั่วไป เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ มติชนสุดสัปดาห์	3.30	2.05	1.37	1.37	1.52	2.28	1.55
รวม	2.93	1.75	1.30	1.36	1.39	2.14	1.45

จากตาราง 12 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตใช้วารสารในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(ค่าเฉลี่ย 2.93) รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว(ค่าเฉลี่ย 2.14) และห้องสมุดวิศ(ค่าเฉลี่ย 1.75) ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประชาชน หอสมุดมหาวิทยาลัย หอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดอื่นๆ ไม่เคยใช้เลย

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของวารสารปรากฏว่า นิสิตใช้วารสารแต่ละประเภทจากห้องสมุดต่างๆ ดังนี้

1. วารสารทางพระพุทธศาสนา ใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(ค่าเฉลี่ย 3.60) รองลงมาใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดส่วนตัว(ค่าเฉลี่ย 2.51) ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวิศ(ค่าเฉลี่ย 1.83) ตามลำดับ

2. วารสารทางวิชาการ ใช้ในระดับน้อยจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(ค่าเฉลี่ย 1.89) และห้องสมุดส่วนตัว(ค่าเฉลี่ย 1.62) ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประเภทอื่นๆไม่เคยใช้เลย

3. วารสารทั่วไป ใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์(ค่าเฉลี่ย 3.30) รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว(ค่าเฉลี่ย 2.28) ห้องสมุดวิศ(ค่าเฉลี่ย 2.05) ห้องสมุดอื่นๆ(ค่าเฉลี่ย 1.55) และห้องสมุดประชาชน(ค่าเฉลี่ย 1.52) ตามลำดับ ส่วนหอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดมหาวิทยาลัย ไม่เคยใช้เลย

2.3 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทหนังสือพิมพ์ ปรากฏผลดังตาราง 13

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยของการใช้หนังสือพิมพ์จากห้องสมุดต่างๆ

ห้องสมุด	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
1. หอสมุดมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	3.71	มาก
2. ห้องสมุดวัด	2.53	ปานกลาง
3. หอสมุดแห่งชาติ	1.34	ไม่เคยใช้เลย
4. หอสมุดมหาวิทยาลัย	1.40	ไม่เคยใช้เลย
5. ห้องสมุดประชาชน	1.55	น้อย
6. ห้องสมุดส่วนตัว	2.47	น้อย
7. ห้องสมุดอื่นๆ	1.62	น้อย
รวม	2.09	น้อย

จากตาราง 13 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตใช้หนังสือพิมพ์จากห้องสมุดต่างๆในระดับน้อย แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละห้องสมุดปรากฏว่า นิสิตใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ รองลงมาใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดวัด และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดประชาชน และห้องสมุดอื่นๆ ส่วนหอสมุดมหาวิทยาลัย และหอสมุดแห่งชาติ ไม่เคยใช้เลย

2.4 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทจุลสาร ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยของการใช้จุลสารจากห้องสมุดต่างๆ

ห้องสมุด	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
1. หอสมุดมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	2.75	ปานกลาง
2. ห้องสมุดวัด	1.81	น้อย
3. หอสมุดแห่งชาติ	1.33	ไม่เคยใช้เลย
4. หอสมุดมหาวิทยาลัย	1.30	ไม่เคยใช้เลย
5. ห้องสมุดประชาชน	1.44	ไม่เคยใช้เลย
6. ห้องสมุดส่วนตัว	1.88	น้อย
7. ห้องสมุดอื่นๆ	1.49	ไม่เคยใช้เลย
รวม	1.71	น้อย

จากตาราง 14 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตใช้จุลสารจากห้องสมุดต่างๆในระดับน้อย แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละห้องสมุดปรากฏว่า นิสิตใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รองลงมาใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว และห้องสมุดวัด ตามลำดับ ส่วนห้องสมุดประชาชน หอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดอื่นๆ ไม่เคยใช้เลย

2.5 สรุปการใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ ปรากฏดังตาราง 15

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยของการใช้วัสดุสารนิเทศจากห้องสมุดต่างๆ

ประเภทของวัสดุสารนิเทศ	ค่าเฉลี่ยของการใช้วัสดุสารนิเทศจากห้องสมุดต่างๆ					
	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด วัด	หอสมุด แห่งชาติ	หอสมุด มหาวิทยาลัย	หอสมุด ประชาชน ส่วน ตัว	หอสมุด อื่นๆ
1. หนังสือ	2.94	2.03	1.50	1.48	1.40	1.55
2. วารสาร	2.93	1.75	1.30	1.36	1.39	1.45
3. หนังสือพิมพ์	3.71	2.53	1.34	1.40	1.55	1.62
4. จดสาร	2.75	1.81	1.33	1.30	1.44	1.49
รวม	2.98	1.99	1.44	1.43	1.41	1.53

จากตาราง 15 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิติการใช้วัสดุสารนิเทศในระดับปานกลางจาก สำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (ค่าเฉลี่ย 2.98) รองลงมาใช้ในระดับน้อย จากห้องสมุดส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 2.25) ห้องสมุดวัด (ค่าเฉลี่ย 1.99) และห้องสมุดอื่นๆ (ค่าเฉลี่ย 1.53) ตามลำดับ ส่วนหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน ไม่เคยใช้เลย

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของห้องสมุดปรากฏว่า

1. สำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นิติใช้หนังสือพิมพ์ในระดับมาก ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับปานกลาง
2. ห้องสมุดส่วนตัว นิติใช้หนังสือพิมพ์ในระดับน้อยก่อนไปทางระดับปานกลาง ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับน้อย
3. ห้องสมุดวัด นิติใช้หนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับน้อย
4. ห้องสมุดอื่นๆ นิติใช้หนังสือพิมพ์และหนังสือในระดับน้อย ส่วนวารสาร และจุลสาร ไม่เคยใช้เลย

3. การใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิต ปรากฏผลดังตาราง 16

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยของการใช้แหล่งสารนิเทศ

แหล่งสารนิเทศ	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
1. พระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์	1.12	ไม่เคยใช้เลย
2. การบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว	2.84	ปานกลาง
3. การปาฐกถาและการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยจ๊กโกะ	3.05	ปานกลาง
4. การบรรยายธรรมของสำนักธรรมวิชัย	2.34	น้อย
5. การพบปะสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ	2.23	น้อย
6. การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น	2.92	ปานกลาง
7. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ	2.19	น้อย
8. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง	2.11	น้อย
9. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2.43	น้อย
10. รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ	2.02	น้อย
11. รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง	1.87	น้อย
12. รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	2.18	น้อย
13. รายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ	3.02	ปานกลาง
14. รายการธรรมะทางสถานีวิทยุต่างๆ	2.99	ปานกลาง
15. รายการแผ่นคินธรรมะทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5	2.69	ปานกลาง
รวม	2.40	น้อย

จากตาราง 16 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตใช้แหล่งสารนิเทศในระดับน้อยค่อนข้างไปทางระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.40) แต่เมื่อแยกพิจารณาตามแหล่งสารนิเทศปรากฏว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับปานกลางคือ การปาฐกถาและการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยจ๊กไห้มีซัน (ค่าเฉลี่ย 3.05) รายการขรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 3.02) รายการขรรมะทางสถานีวิทยุต่างๆ (ค่าเฉลี่ย 2.99) การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.92) การบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว (ค่าเฉลี่ย 2.84) และรายการแผ่นดินขรรมะทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 (ค่าเฉลี่ย 2.69) ตามลำดับ นอกนั้นใช้ในระดับน้อย ส่วนพระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์ไม่เคยใช้เลย

4. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ปรากฏผลถึง

ตาราง 17 - 22

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

แหล่งสารนิเทศ	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
1. พระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์	3	287	0.34	58.45	0.11	0.20	0.56
2. การบรรยายพิเศษเป็น ครั้งคราว	3	287	1.52	229.88	0.51	0.80	0.63
3. การปาฐกถาและการ อภิปรายที่มหาวิทยาลัย จ๊กไห้มีซัน	3	287	3.92	249.20	1.31	0.87	1.51
4. การบรรยายขรรมะของ สำนักขรรมะวิจัย	3	287	0.84	292.80	0.28	1.02	0.27

ตาราง 17 (ต่อ)

แหล่งสารนิเทศ	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
5. การพบปะสนทนากับ ผู้เชี่ยวชาญ	3	287	1.75	220.36	0.58	0.77	0.76
6. การสนทนาแลกเปลี่ยน ความรู้กับผู้อื่น	3	287	9.57	288.77	3.19	1.01	3.17*
7. รายการโทรทัศน์เพื่อการ ศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการ	3	287	1.57	331.65	0.52	1.16	0.45
8. รายการโทรทัศน์เพื่อการ ศึกษาของมหาวิทยาลัย รามคำแหง	3	287	2.46	300.02	0.82	1.05	0.79
9. รายการโทรทัศน์เพื่อการ ศึกษาของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช	3	287	11.01	382.44	3.67	1.33	2.75*
10. รายการวิทยุเพื่อการ ศึกษาของกระทรวง ศึกษาธิการ	3	287	5.44	271.47	1.81	0.95	1.92
11. รายการวิทยุเพื่อการ ศึกษาของมหาวิทยาลัย รามคำแหง	3	287	5.47	246.82	1.82	0.86	2.12

ตาราง 17 (ต่อ)

แหล่งสารนิเทศ	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
12. รายการวิทยุเพื่อการ ศึกษาของมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช	3	287	11.20	375.51	3.73	1.31	2.85*
13. รายการธรรมะทางสถานี โทรทัศน์ช่องต่างๆ	3	287	12.15	363.72	4.05	1.27	3.20*
14. รายการธรรมะทางสถานี วิทยุต่างๆ	3	287	12.30	362.67	4.10	1.26	3.24*
15. รายการแนบดินธรรมทาง สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ของ 5	3	287	7.89	342.27	2.63	1.19	2.21
รวม	3	287	2.39	111.08	0.80	0.39	2.06

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันใช้แหล่งสารนิเทศไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามแหล่งสารนิเทศปรากฏว่า การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช รายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ และรายการธรรมะทางสถานีวิทยุต่างๆ ทั้ง 5 แหล่งนี้นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันมีการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่ศึกษากำหนดคะแนนใช้แหล่งสารนิเทศดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับ
ใดบ้าง จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ นิวแมน ทูลส์ ผลปรากฏดังตาราง 18 -
22

ตาราง 18 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นเป็น
รายคู่ของนิสิตที่ศึกษากำหนดคะแนน

คณะ		สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์	มนุษยศาสตร์	ครุศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.64	2.84	3.01	3.12
สังคมศาสตร์	2.64	-	0.20	0.37	0.48*
พุทธศาสตร์	2.84		-	0.17	0.28
มนุษยศาสตร์	3.01			-	0.11
ครุศาสตร์	3.12				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับ
ผู้อื่นแตกต่างจากนิสิตคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะ
ครุศาสตร์ใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นมากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	พุทธศาสตร์	ครุศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.22	2.31	2.43	2.72
สังคมศาสตร์	2.22	-	0.09	0.21	0.50 *
มนุษยศาสตร์	2.31		-	0.12	0.41
พุทธศาสตร์	2.43			-	0.29
ครุศาสตร์	2.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 แสดงว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชแตกต่างจากนิสิตคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	พุทธศาสตร์	ครุศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	1.93	2.06	2.29	2.42
สังคมศาสตร์	1.93	-	0.13	0.36	0.49*
มนุษยศาสตร์	2.06		-	0.23	0.36
พุทธศาสตร์	2.29			-	0.13
ครุศาสตร์	2.42				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 แสดงว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชแตกต่างจากนิสิตคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชมากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 21 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ
เป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาทางคณะกัน

คณะ		สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	พุทธศาสตร์	ครุศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.70	3.01	3.03	3.27
สังคมศาสตร์	2.70	-	0.31	0.33	0.57*
มนุษยศาสตร์	3.01		-	0.02	0.26
พุทธศาสตร์	3.03			-	0.24
ครุศาสตร์	3.27				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 แสดงว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆแตกต่างจากนิสิตคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการธรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆมากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์

ตาราง 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายการธรรมะทางสถานีวิทย์ต่างๆเป็นราย
คู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		พุทธศาสตร์	สังคมศาสตร์	มนุษยศาสตร์	ครุศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.77	2.81	2.99	3.28
พุทธศาสตร์	2.77	-	0.04	0.22	0.51*
สังคมศาสตร์	2.81		-	0.18	0.47*
มนุษยศาสตร์	2.99			-	0.29
ครุศาสตร์	3.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 แสดงว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการธรรมะทางสถานีวิทย์ต่างๆ
แตกต่างกันจากนิสิตคณะพุทธศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
นั่นคือนิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการธรรมะทางสถานีวิทย์ต่างๆมากกว่านิสิตคณะพุทธศาสตร์และ
คณะสังคมศาสตร์

5. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย
ศิลปากรวิทยาลัย ของนิสิต ปรากฏผลดังตาราง 23

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาลัย

ปัญหาและอุปสรรค	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
1. หนังสือเล่มที่กองการมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอ	3.84	มาก
2. หนังสือเล่มที่กองการไม่มีในหอสมุด	3.67	มาก
3. หนังสือเล่มที่กองการหาไม่พบ	3.15	ปานกลาง
4. หนังสือส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย	3.86	มาก
5. หนังสือมีสภาพชำรุด ชาก และถูกฉีก	3.26	ปานกลาง
6. วารสารมีน้อยชื่อเรื่อง	3.38	ปานกลาง
7. วารสารชื่อเรื่องที่กองการไม่มีในหอสมุด	3.35	ปานกลาง
8. ไม่พบวารสารเล่มที่กองการบนชั้น	3.23	ปานกลาง
9. หนังสือพิมพ์มีน้อยชื่อเรื่องและน้อยฉบับ	3.09	ปานกลาง
10. หนังสือพิมพ์ชื่อเรื่องที่กองการไม่มีในหอสมุด	2.68	ปานกลาง
11. จดสารส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย	3.27	ปานกลาง
12. จดสารที่กองการค้นหาไม่พบ	3.08	ปานกลาง
13. หนังสือบนชั้นเรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ	2.78	ปานกลาง
14. จดสารในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ	2.80	ปานกลาง
15. ไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือ	2.12	น้อย
16. ไม่ทราบวิธีใช้กรรมวิธีวารสารค้นหาบทความจากวารสาร	2.32	น้อย
17. ไม่ทราบวิธีค้นหาจดสาร	2.32	น้อย

ตาราง 23 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
18. ช่วงระยะเวลาที่หอสมุดเปิดบริการสั้น	3.44	ปานกลาง
19. ระยะเวลาที่ให้ยืมหนังสือสั้นไป	2.67	ปานกลาง
20. หนังสือที่ให้ยืมแต่ละครั้งจำนวนน้อย	3.11	ปานกลาง
21. ชั่วโมงเรียนมีมากไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	3.84	มาก
22. วิชาที่จำพรมาอยู่ทางไกลต้องเสียเวลาในการเดินทาง มากทำให้ไม่มีเวลาเข้าใช้ห้องสมุด	3.37	ปานกลาง
รวม	3.12	ปานกลาง

จากตาราง 23 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้
 วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในระดับปานกลาง แต่เมื่อ
 แยกพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมากคือ หนังสือส่วนมาก
 เก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย หนังสือเล่มที่กองการมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอ ชั่วโมงเรียน
 มีมากไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และหนังสือเล่มที่กองการไม่มีในหอสมุด ปัญหาและ
 อุปสรรคที่ประสบในระดับน้อยคือ ไม่ทราบวิธีใช้ทรัพยากรข่าวสารค้นหาบทความจากวารสาร
 ไม่ทราบวิธีค้นหาจุลสาร และไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือ นอกนั้นเป็นปัญหาและ
 อุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลาง

6. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ปรากฏผลดังตาราง 24 - 26

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

ปัญหาและอุปสรรค	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
1. หนังสือเล่มที่กองการมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอ	3	287	2.89	303.19	0.96	1.05	0.91
2. หนังสือเล่มที่กองการไม่มีในหอสมุด	3	287	1.03	319.30	0.34	1.11	0.30
3. หนังสือเล่มที่กองการหาไม่พบ	3	287	0.78	399.26	0.26	1.39	0.18
4. หนังสือส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย	3	287	3.11	350.83	1.04	1.22	0.85
5. หนังสือมีสภาพชำรุด หักและถูกฉีก	3	287	9.93	352.70	3.31	1.23	2.69*
6. วารสารมีน้อยชื่อเรื่อง	3	287	1.38	335.04	0.46	1.17	0.39
7. วารสารชื่อเรื่องที่กองการไม่มีในหอสมุด	3	287	1.42	343.12	0.47	1.20	0.40
8. ไม่พบวารสารเล่มที่กองการบนชั้น	3	287	0.53	375.05	0.18	1.31	0.13

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
9. หนังสือพิมพ์มีน้อยชื่อเรื่องและน้อยฉบับ	3	287	0.17	466.68	0.06	1.63	0.04
10. หนังสือพิมพ์ชื่อเรื่องที่กองการไม่มีในหอสมุด	3	287	1.80	407.11	0.60	1.42	0.42
11. จุลสารส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย	3	287	2.71	374.38	0.90	1.30	0.69
12. จุลสารที่กองการค้นหาไม่พบ	3	287	6.63	349.71	2.21	1.22	1.81
13. หนังสือบนชั้นเรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ	3	287	10.03	439.32	3.35	1.53	2.19
14. จุลสารในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ	3	287	15.71	402.13	5.24	1.40	3.74 *
15. ไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือ	3	287	7.20	374.35	2.40	1.30	1.84
16. ไม่ทราบวิธีใช้บรรณวารสารค้นหาบทความจากวารสาร	3	287	11.87	449.76	3.96	1.57	2.53
17. ไม่ทราบวิธีค้นหาจุลสาร	3	287	8.47	470.44	2.82	1.64	1.72
18. ช่วงระยะเวลาที่หอสมุดเปิดบริการสั้น	3	287	11.38	560.83	3.79	1.95	1.94

ตาราง 24 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
19. ระยะเวลาที่ให้ยืมหนังสือ สั้นไป	3	287	5.84	466.15	1.95	1.62	1.20
20. หนังสือที่ให้ยืมแต่ละครั้ง จำนวนน้อย	3	287	5.66	482.03	1.89	1.68	1.12
21. ชั่วโมงเรียนมีมากไม่มีเวลา ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	3	287	7.93	424.15	2.64	1.48	1.79
22. วัที่จำพรรษาอยู่ทางไกล ต้องเสียเวลาในการ เดินทางมากทำให้ไม่มี เวลาเข้าใช้ห้องสมุด	3	287	4.95	622.71	1.65	2.17	0.76
รวม	3	287	0.69	97.21	0.23	0.34	0.67

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาทางคณะกันประสมปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า หนังสือมีสภาพชำรุด ชำรุด และถูกฉีก และจุลสารในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาทางคณะกันประสมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวแตกต่างกันที่ระดับใดบ้าง จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ นิวแมน คูสต์ ผลปรากฏดังตาราง 25 - 26

ตาราง 25 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยหนังสือมีสภาพชำรุด ซาก และถูกฉีก เป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	3.05	3.26	3.27	3.59
ครุศาสตร์	3.05	-	0.21	0.22	0.54 *
มนุษยศาสตร์	3.26		-	0.01	0.33
สังคมศาสตร์	3.27			-	0.32
พุทธศาสตร์	3.59				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 แสดงว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหนังสือมีสภาพชำรุด ซาก และถูกฉีก แตกต่างจากนิสิตคณะครุศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหนังสือชำรุด ซาก และถูกฉีก มากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์

ตาราง 26 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจุดสารในตู้เวียงสับสนไม่เป็นระเบียบ
เป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		มนุษยศาสตร์	ครุศาสตร์	สังคมศาสตร์	พุทธศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.54	2.74	2.87	3.21
มนุษยศาสตร์	2.54	-	0.20	0.33	0.67*
ครุศาสตร์	2.74		-	0.13	0.47
สังคมศาสตร์	2.87			-	0.34
พุทธศาสตร์	3.21				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ
จุดสารในตู้เวียงสับสนไม่เป็นระเบียบแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับจุดสารในตู้
เวียงสับสนไม่เป็นระเบียบมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์

7. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิต ปรากฏผลดังตาราง 27

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยของปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ

ปัญหาและอุปสรรค	ค่าเฉลี่ย	แปลความ
1. ห้องสมุดักไม่มีวัสดุสารนิเทศที่ต้องการ	3.87	มาก
2. ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดอื่นๆ	3.67	มาก
3. ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์	3.66	มาก
4. ไม่มีเวลาติดตามชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์	3.23	ปานกลาง
5. ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการเพื่อการศึกษาทางวิทยุ	3.46	ปานกลาง
6. ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการธรรมะทางวิทยุ	3.09	ปานกลาง
7. ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดบ้างมีรายการเพื่อการศึกษา	2.59	ปานกลาง
8. ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดบ้างมีรายการธรรมะ	2.30	น้อย
9. ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการเพื่อการศึกษา	2.65	ปานกลาง
10. ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการธรรมะ	2.44	น้อย
11. ไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆ	2.99	ปานกลาง
12. วัดที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุด	3.29	ปานกลาง
13. ไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว	3.58	มาก
14. ไม่มีวิทยุส่วนตัว	2.03	น้อย
รวม	3.06	ปานกลาง

จากตาราง 27 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศในระดับปานกลาง แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมากคือ ห้องสมุดวัดไม่มีวัสดุสารนิเทศที่ต้องการ ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดอื่นๆ ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์ และไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับน้อยคือ ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการธรรมะ ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ของใดบ้างมีรายการธรรมะ และไม่มีวิทยุส่วนตัว นอกนั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลาง

8. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ปรากฏผลดังตาราง 28 - 32

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

ปัญหาและอุปสรรค	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
1. ห้องสมุดวัดไม่มีวัสดุ-สารนิเทศที่ต้องการ	3	287	0.45	534.59	0.15	1.86	0.08
2. ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดอื่นๆ	3	287	0.71	467.62	0.24	1.63	0.15
3. ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์	3	287	5.55	358.09	1.85	1.25	1.48
4. ไม่มีเวลาติดตามชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์	3	287	1.84	387.73	0.61	1.35	0.45
5. ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการเพื่อการศึกษาทางวิทยุ	3	287	0.59	349.62	0.20	1.22	0.16
6. ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการธรรมะทางวิทยุ	3	287	1.35	359.50	0.45	1.25	0.36

ตาราง 28 (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรค	df		SS		MS		F
	BG	WG	BG	WG	BG	WG	
7. ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ของโคบวงมีรายการเพื่อการศึกษา	3	287	5.91	518.25	1.97	1.81	1.09
8. ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ของโคบวงมีรายการธรรมชาติ	3	287	8.13	461.26	2.71	1.61	1.69
9. ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุคบางมีรายการเพื่อการศึกษา	3	287	11.83	496.42	3.94	1.73	2.27
10. ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุคบางมีรายการธรรมชาติ	3	287	5.32	458.50	1.77	1.60	1.11
11. ไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆ	3	287	17.43	672.55	5.81	2.34	2.48*
12. วัคที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุด	3	287	28.07	857.68	9.36	2.99	3.13*
13. ไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว	3	287	17.54	845.47	5.85	2.95	1.98
14. ไม่มีวิทยุส่วนตัว	3	287	25.52	662.14	8.51	2.31	3.69*
รวม	3	287	4.79	161.13	1.60	0.56	2.85*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาคำกณะกันประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า ไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆ วัคที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุด

และไม่มีวิหยาส่วนตัว เป็นปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาทางคณะกันประสบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบว่านิสิตที่ศึกษาทางคณะกันประสบปัญหาและอุปสรรคถึงกล่าวแตกต่างกันที่ระดับใดบ้าง จึงนำไปทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีการของ นิวแมน ดูลส์ ผลปรากฏดังตาราง 29 - 32

ตาราง 29 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาทางคณะกัน

คณะ		มนุษยศาสตร์	ครุศาสตร์	พุทธศาสตร์	สังคมศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.94	3.00	3.07	3.28
มนุษยศาสตร์	2.94	-	0.06	0.13	0.34*
ครุศาสตร์	3.00		-	0.07	0.28
พุทธศาสตร์	3.07			-	0.21
สังคมศาสตร์	3.28				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 29 แสดงว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศโดยส่วนรวมแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศโดยส่วนรวมมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ตาราง 30 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		ครุศาสตร์	มนุษยศาสตร์	พุทธศาสตร์	สังคมศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.65	3.01	3.13	3.30
ครุศาสตร์	2.65	-	0.36	0.48	0.65*
มนุษยศาสตร์	3.01		-	0.12	0.29
พุทธศาสตร์	3.13			-	0.17
สังคมศาสตร์	3.30				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆแตกต่างจากนิสิตคณะครุศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดอื่นๆมากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์

ตาราง 31 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยวัดที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุดเป็นรายตัวของ
นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

คณะ		มนุษยศาสตร์	ครุศาสตร์	พุทธศาสตร์	สังคมศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	2.87	3.32	3.34	3.73
มนุษยศาสตร์	2.87	-	0.45	0.47	0.86*
ครุศาสตร์	3.32		-	0.02	0.41
พุทธศาสตร์	3.34			-	0.39
สังคมศาสตร์	3.73				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ
วัดที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุดแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05 นั่นคือนิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับวัดที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุด
มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์

ตาราง 32 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยไม่มีวิหุ่ส่วนตัวเป็นรายคู่ของนิสิตที่ศึกษา
ต่างคณะกัน

คณะ		มนุษยศาสตร์	พุทธศาสตร์	ครุศาสตร์	สังคมศาสตร์
	ค่าเฉลี่ย	1.61	2.00	2.18	2.40
มนุษยศาสตร์	1.61	-	0.39	0.57*	0.79*
พุทธศาสตร์	2.00		-	0.18	0.40
ครุศาสตร์	2.18			-	0.22
สังคมศาสตร์	2.40				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์และคณะครุศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคไม่มีวิหุ่ส่วนตัวแตกต่างจากนิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือนิสิตคณะสังคมศาสตร์และคณะครุศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่มีวิหุ่ส่วนตัวมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. เพื่อเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาต่างคณะกัน
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาต่างคณะกัน

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาต่างคณะกัน มีการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน
2. นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่ศึกษาต่างคณะกัน ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากร คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยการศึกษาระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวนรวมทั้งสิ้น 1,136 รูป

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย ระดับปริญญาตรี ประจำปีการศึกษา 2533 จำนวน 291 รูป ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสุ่มสำเร็จรูปของเครจรี่และมอร์แกน และค้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นและการสุ่มแบบอย่างง่าย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 1 ฉบับ แบ่งเป็น

4. คอนคือ

คอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของนิสิต ได้แก่ สมณเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะที่ศึกษา และวิชาเอก

คอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยใช้เลย

คอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้แหล่งสารนิเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่เคยใช้เลย

คอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และไม่มีปัญหา

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตตอบแบบสอบถาม และผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 นำแบบสอบถาม คอนที่ 1 ส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนตัวของนิสิต มาแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละ

5.2 นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 ในส่วนที่ว่าด้วย การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ การใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

5.3 นำค่าเฉลี่ยของการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ค่าเฉลี่ย ของปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ F-test และในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การทดสอบเป็น รายคู่ตามวิธี Newman - Keuls Test

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาการใช้สารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย
สรุปผลได้ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนิสิต

นิสิตประกอบด้วย พระภิกษุร้อยละ 85.57 และสามเณรร้อยละ 14.43 มีอายุ ระหว่าง 21 - 25 ปีร้อยละ 59.79 อายุระหว่าง 26 - 30 ปีร้อยละ 21.31 อายุ ระหว่าง 16 - 20 ปีร้อยละ 14.09 และอายุ 31 ปีขึ้นไปร้อยละ 4.81 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 26.80 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 มีจำนวนเท่ากันร้อยละ 26.12 และชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 20.96 สำหรับคณะที่ศึกษามีนิสิตคณะครุศาสตร์ร้อยละ 29.21 คณะมนุษยศาสตร์ร้อยละ 28.52 คณะสังคมศาสตร์ร้อยละ 23.03 และคณะพุทธศาสตร์ร้อยละ 19.24 ส่วนวิชาเอก ที่เลือกศึกษานั้น นิสิตเลือกศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษร้อยละ 12.72 วิชาเอกรัฐศาสตร์สาขา การบริหารรัฐกิจร้อยละ 10.65 วิชาเอกสังคมศึกษาร้อยละ 9.62 วิชาเอกศาสนาร้อยละ 8.25 วิชาเอกการบริหารการศึกษาร้อยละ 4.12 วิชาเอกปรัชญาร้อยละ 3.09 วิชาเอก เศรษฐศาสตร์ร้อยละ 2.06 วิชาเอกจิตวิทยาร้อยละ 1.72 และที่ยังไม่ได้เลือกวิชาเอกคือ นิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีจำนวนรวมกันร้อยละ 47.77

2. การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ

นิตินิเทศสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าประเภทต่างๆจากห้องสมุดหลายแห่ง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทหนังสือ

โดยส่วนรวมนิตินิเทศใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด และห้องสมุดอื่นๆ และไม่เคยใช้จากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของหนังสือพบว่า นิตินิเทศหนังสือแต่ละประเภทจากห้องสมุดต่างๆ ดังนี้

2.1.1 คำว่าวิชาแกนพุทธศาสตร์หมวดพระพุทธศาสนา นิตินิเทศใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดส่วนตัว และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด และห้องสมุดอื่นๆ

2.1.2 คำว่าวิชาแกนพุทธศาสตร์หมวดบาลี นิตินิเทศใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย และห้องสมุดส่วนตัว และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด

2.1.3 พระไตรปิฎกภาษาไทยฉบับหลวง นิตินิเทศใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย และห้องสมุดวัด และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว และห้องสมุดอื่นๆ

2.1.4 คำว่าวิชาพื้นฐานหมวดต่างๆ ได้แก่ หมวดสังคมศาสตร์ หมวดมนุษยศาสตร์ และหมวดภาษา นิตินิเทศใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดอื่นๆ ส่วนคำว่าวิชาพื้นฐานหมวดวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์นั้น นิตินิเทศใช้ในระดับน้อยจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย และห้องสมุดส่วนตัว และไม่เคยใช้จากห้องสมุดประเภทอื่นๆ

2.1.5 หนังสือความรู้ทั่วไปและหนังสืออ้างอิง นิสิตใช้ในระดับปานกลาง จากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด หอสมุดแห่งชาติ และหอสมุดมหาวิทยาลัย

2.2 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทวารสาร

โดยส่วนรวมนิสิตใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัวและห้องสมุดวัด และไม่เคยใช้จากห้องสมุดประชาชน หอสมุดมหาวิทยาลัย หอสมุดแห่งชาติ และห้องสมุดอื่นๆ

เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของวารสารพบว่า นิสิตใช้วารสารแต่ละประเภท จากห้องสมุดต่างๆ ดังนี้

2.2.1 วารสารทางพระพุทธศาสนา นิสิตใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดส่วนตัว และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด

2.2.2 วารสารทั่วไป นิสิตใช้ในระดับปานกลางค่อนข้างมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด ห้องสมุดประชาชน และห้องสมุดอื่นๆ

2.2.3 วารสารทางวิชาการ นิสิตใช้ในระดับน้อยจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และห้องสมุดส่วนตัว

2.3 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทหนังสือพิมพ์

โดยส่วนรวมนิสิตใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดต่างๆ แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละห้องสมุดพบว่า นิสิตใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดวัด และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดประชาชน และห้องสมุดอื่นๆ

2.4 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทจุลสาร

โดยส่วนรวมนิสิตใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดต่างๆ แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละห้องสมุดพบว่า นิสิตใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว และห้องสมุดวัด

2.5 สรุปการใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ

นิสึทใช้วัสดุสารนิเทศทุกประเภทโดยส่วนรวมในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด และห้องสมุดอื่นๆ และไม่เคยใช้จากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน เมื่อแยกพิจารณาตามประเภทของห้องสมุดพบว่า

2.5.1 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นิสึทใช้หนังสือพิมพ์ในระดับมาก ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับปานกลาง

2.5.2 ห้องสมุดวัด นิสึทใช้หนังสือพิมพ์ในระดับปานกลาง ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับน้อย

2.5.3 ห้องสมุดส่วนตัว นิสึทใช้หนังสือพิมพ์ในระดับน้อยก่อนไปทางระดับปานกลาง ส่วนหนังสือ วารสาร และจุลสาร ใช้ในระดับน้อย

2.5.4 ห้องสมุดอื่นๆ นิสึทใช้หนังสือพิมพ์และหนังสือในระดับน้อย ส่วนวารสารและจุลสารไม่เคยใช้

3. การใช้แหล่งสารนิเทศของนิสึท

โดยส่วนรวมนิสึทใช้ในระดับน้อยก่อนไปทางระดับปานกลาง แต่เมื่อแยกพิจารณาตามแหล่งสารนิเทศพบว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับปานกลางคือ การปาฐกถาและการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยจกัให้มีขึ้น รายการขรรมะทางโทรทัศน์และวิทยุ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น การบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว และรายการแผ่นดินขรรมะทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 แหล่งสารนิเทศอื่นๆที่เหลือใช้ในระดับน้อย ส่วนแหล่งสารนิเทศที่ไม่เคยใช้เลยคือ พระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์

4. การเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสึทที่ศึกษาทางคณะกัน

โดยส่วนรวมนิสึทที่ศึกษาทางคณะกันใช้แหล่งสารนิเทศไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามแหล่งสารนิเทศพบว่า การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น รายการโทรทัศน์ และรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยขรรมาราช และรายการขรรมะทาง

โทรทัศน์และวิทยุ แหล่งสารนิเทศเหล่านี้มีสื่อที่ศึกษาต่างคณะกันมีการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาแหล่งสารนิเทศที่มีสื่อที่ศึกษาต่างคณะกันมีการใช้แตกต่างกัน พบว่า

4.1 นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น รายการโทรทัศน์และรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และรายการธรรมะทางโทรทัศน์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้รายการธรรมะทางวิทยุมากกว่านิสิตคณะพุทธศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย

โดยส่วนรวมนิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลางในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมากคือ หนังสือส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย หนังสือเล่มที่กองการมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ และไม่มีในหอสมุด ชั่วโมงเรียนมีมากไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับน้อยคือ ไม่ทราบวิธีใช้ทรัพยากรสารสนเทศ ทหาบทความจากวารสาร ไม่ทราบวิธีค้นหาจุลสาร และไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือ นอกนั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลาง

6. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน ประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หนังสือมีสภาพชำรุด ซาก และถูกฉีก และจุลสารในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบ เป็นปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบแตกต่างกัน พบว่า

6.1 นิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหนังสือมีสภาพชำรุด ขาด และถูกฉีก มากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.2 นิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับจุลสารในตู้เรียง สับสนไม่เป็นระเบียบ มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิต

โดยส่วนรวมนิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคในระดับปานกลางในการใช้แหล่งสารนิเทศ แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมากคือ ห้องสมุดว่าง ไม่มีวัสดุสารนิเทศที่กองการ ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่น ไม่มีเวลาติดตามชมรายการ เพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์ และไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว ปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับน้อย คือ ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการธรรมะ ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดบ้างมี รายการธรรมะ และไม่มีวิทยุส่วนตัว นอกนั้นเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับปานกลาง

8. การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน

โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดแห่งอื่น วัดที่เจ้าพระยาไม่มีห้องสมุด และไม่มีวิทยุส่วนตัว เป็น ปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบแตกต่างกัน พบว่า

8.1 นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ วัดที่เจ้าพระยา ไม่มีห้องสมุด และไม่มีวิทยุส่วนตัว มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และประสบปัญหาและอุปสรรค เกี่ยวกับไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดแห่งอื่นมากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

8.2 นิสิตคณะครุศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่มีวิทยุส่วนตัว มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาการใช้สารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ที่นำเสนอในหลายประการ ดังต่อไปนี้

1. การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ พบว่า นิสิตใช้วัสดุสารนิเทศทุกประเภท โดยส่วนรวมในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด และห้องสมุดอื่นๆ และไม่เคยใช้จากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน ที่เป็นเช่นนี้เพราะสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีหน้าที่ในการส่งเสริมการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ (สายสุภา ครุเสถียร, 2530 : 9) จึงต้องจัดหาวัสดุสารนิเทศให้สอดคล้องกับหลักสูตร และนโยบายของมหาวิทยาลัย ประกอบกับนิสิตไม่สะดวกและไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่น เนื่องจากข้อจำกัดในรูปของสมณภาวะ ทำให้การไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่นปะปนกับฆราวาสไม่เหมาะสม และถ้าไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่นในช่วงเช้าจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการฉันทน ไปช่วงบ่ายจะประสบปัญหาตรงกับเวลาเรียน ส่วนวันธรรมัสสวนะและวันอาทิตย์ต้องปฏิบัติงานของวัดตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เทศน์ในวันธรรมัสสวนะ สอนนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวินิจฉัย เป็นต้น (พระมหาบุญสุข สิริโสภณ, 2533 : สัมภาษณ์)

เมื่อจำแนกตามประเภทของวัสดุสารนิเทศ พบว่า

1.1 หนังสือพิมพ์ นิสิตใช้ในระดับมากจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ใช้ในระดับปานกลางจากห้องสมุดวัด และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว และห้องสมุดอื่นๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะหนังสือพิมพ์ที่มีในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีหลายชื่อเรื่อง สะดวกในการเข้าไปใช้ และสามารถให้ความรู้ในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา การเมือง การปกครอง จิตวิทยา เศรษฐศาสตร์และภาษาอังกฤษ เป็นต้น ตลอดจนให้ข่าวสารที่เลือกสรรแล้วและเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน (กรุณี ธีรวัชรินทร์, 2530 :

6, 17) ซึ่งนิสิตจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ เพื่อรับรู้เรื่องราวต่างๆ ได้ทันต่อเหตุการณ์และนำไปประกอบการเรียนบางรายวิชาได้อย่างดียิ่ง

1.2 หนังสือ นิสิตใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัด ห้องสมุดส่วนตัว และห้องสมุดอื่นๆ ที่เป็นเช่นนี้เพราะหนังสือที่มีในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากรส่วนมากมีเนื้อหาสอดคล้องกับรายวิชาต่างๆ ที่เปิดสอนตามหลักสูตร นิสิตสามารถใช้ศึกษาค้นคว้าประกอบการเรียนแต่ละรายวิชาได้เป็นอย่างดี

1.3 วารสารและจุลสาร นิสิตใช้ในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากร และใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดวัดและห้องสมุดส่วนตัว ที่เป็นเช่นนี้เพราะวารสารและจุลสารที่มีในสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศิลปากรส่วนมากมีทั้งวิทยบทความและเรื่องราวต่างๆ ที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะวารสารนั้นมีทั้งประเภทวิชาการ ประเภทเสนอข่าวเชิงวิจารณ์ ประเภททั่วไป และวารสารทางพระพุทธศาสนา ซึ่งนิสิตจำเป็นที่จะต้องใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้า

2. การใช้แหล่งสารนิเทศ พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตใช้ในระดับน้อยค่อนข้างมากในระดับปานกลาง แต่เมื่อแยกพิจารณาแต่ละแหล่งสารนิเทศพบว่า แหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับปานกลางคือ การปรากฏและการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยจัดให้มีขึ้น รายการธรรมทางโทรทัศน์และวิทยุ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้รู้ การบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว และรายการแผ่นดินธรรมทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 ส่วนแหล่งสารนิเทศอื่นๆ ใช้ในระดับน้อย ที่เป็นเช่นนี้เพราะนิสิตจำพรรษาคามวัดต่างๆ ทั่วกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง เช่น สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี นครปฐม และราชบุรี เป็นต้น ซึ่งต้องใช้เวลามากในการเดินทางมาเรียน แหล่งสารนิเทศบางแหล่งจัดในช่วงเวลาของการเดินทางกลับวัด บางแหล่งจัดในช่วงเวลาเรียน บางแหล่งจัดในช่วงหลังเลิกเรียน ไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว บางวัดมีกฎระเบียบที่ไม่อนุญาตให้มีวิทยุส่วนตัว และนิสิตต้องช่วยปฏิบัติงานต่างๆ ของวัดที่จำพรรษา จึงไม่มีเวลาและไม่สะดวกในการใช้แหล่งสารนิเทศดังกล่าว (พระมหาบุญสุข สิริโสภณ. 2533 : สัมภาษณ์) ส่วนการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้รู้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ศักดิ์ชัย สุภาคง (2533 : 250) พบว่า แหล่งสารนิเทศที่นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ใช้ในระดัณปานกลางที่น่าสนใจแหล่งหนึ่งคือ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าว มีความสำคัญต่อการเรียนและการเพิ่มพูนความรู้ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับพระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์นั้นพบว่า นิสิตไม่เคยใช้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะพระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์ซึ่งมีอยู่ที่ภคิธรรมโชติกะวิทยาลัย (หน่วยงานหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย) และให้บริการแก่พระภิกษุสามเณรและบุคคลทั่วไปนั้น ข้อมูลอยู่ในรูปภาษาบาลีทั้งหมด การเทียบเคียงระหว่างฉบับภาษาบาลีกับฉบับภาษาไทยทำได้ลำบาก เนื่องจากจำนวนเล่มของทั้งสองฉบับนั้นมีจำนวนไม่เท่ากัน จึงไม่สะดวกในการใช้ (สุรพล ชำวีวิธ. 2533 : สัมภาษณ์)

3. ผลการเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันใช้แหล่งสารนิเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุอาจเป็นเพราะนิสิตทุกคณะต้องเรียนวิชาแกนพุทธศาสนา วิชาพื้นฐานทั่วไป วิชาพระพุทธศาสนา และวิชาภาษาอังกฤษเสริม เหมือนกันทุกรายวิชาบังคับ จึงใช้แหล่งสารนิเทศต่างๆ ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาตามแหล่งสารนิเทศพบว่า นิสิตคณะครุศาสตร์ใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น ใช้รายการโทรทัศน์และรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ และใช้รายการธรรมะทางวิทยุมากกว่านิสิตคณะพุทธศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนิสิตคณะครุศาสตร์ต้องฝึกสอนตามระเบียบของมหาวิทยาลัย จึงจำเป็นต้องชมรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์ และรับฟังรายการต่างๆ ทางวิทยุ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลประกอบการฝึกสอน ต้องใช้เทคนิควิธีการสอนที่ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ส่วนการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่นนั้น ทุกคณะจะมีชั่วโมงอภิปราย โดยมีผู้เสนอบทความ และมีผู้วิจารณ์ ซึ่งจะแตกต่างกันไปตามลักษณะการเรียนของแต่ละคณะที่ศึกษา (พระมหาบุญสุข ลิวิโสภณ. 2533 : สัมภาษณ์)

4. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชวิทยาลัย พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตประสบในระดัณมากคือ หนังสือส่วนมากเก่า

และมีเนื้อหาไม่ทันสมัย หนังสือเล่มที่ต้องการมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ และไม่มีในหอสมุด และชั่วโมงเรียนมีมากจึงไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ที่เป็นเช่นนี้เพราะปัจจุบันสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีหนังสือภาษาไทย 24,577 เล่ม หนังสือภาษาต่างประเทศ 6,171 เล่ม รวม 30,748 เล่ม และมีนิสิตจำนวน 1,136 รูป เฉลี่ยหนังสือ 27 เล่มต่อนิสิต 1 รูป ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานของสมาคมมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้หนังสือ 50 เล่มต่อนิสิตปริญญาตรี 1 คน (สายสุภา กชเสนี. 2530 : 20) ประกอบกับในแต่ละปีสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ได้รับงบประมาณจำกัด จึงจัดหาหนังสือใหม่เข้ามาได้ไม่มาก และไม่ไ้จำหน่ายหนังสือเก่าที่ได้สะสมมาเป็นเวลานานออกจากหอสมุด (พระมหาเจริญ จันทิมาโส. 2533 : สัมภาษณ์) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปราณี สารมาศ (2530 : 59) ที่พบว่า หอสมุดโรงเรียนมีหนังสือและรูปภาพเก่า ไม่ทันสมัย ไม่พอเพียง และผู้ใช้ไม่ทราบว่าหนังสือที่ตนต้องการมีในห้องสมุดหรือไม่ ส่วนการที่ชั่วโมงเรียนมีมากจึงไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมนั้นเพราะแต่เดิมหลักสูตรระดับปริญญาพุทธศาสตรบัณฑิต กำหนดให้เรียนประมาณ 200 หน่วยกิต ปัจจุบันได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรระดับปริญญาตรีของรัฐ จึงกำหนดให้เรียนไม่น้อยกว่า 150 หน่วยกิต และต้องเรียนภาษาอังกฤษเสริมโดยไม่คิดค่าหน่วยกิตอีก 16 หน่วยกิต ประกอบกับห้องเรียนมีจำกัด จึงต้องจัดให้เรียนในแต่ละวันอย่างเต็มที่ (พระครูศรีธรรมปฏิภาณ. 2533 : สัมภาษณ์)

5. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ของนิสิตที่ศึกษาคำถามจะพบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาคำถามจะประสบปัญหาและอุปสรรคไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้สาเหตุอาจเป็นเพราะนิสิตทุกคณะควรจะประสบปัญหาและอุปสรรคในทำนองเดียวกัน แต่เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหนังสือมีสภาพชำรุด ขาด และถูกฉีก มากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์ และประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับจุลสารในตู้เรียงสับสันไม่เป็นระเบียบมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะหนังสือที่นิสิตคณะพุทธศาสตร์ใช้นั้น ส่วนใหญ่เป็นหนังสือคัมภีร์และศาสนาที่ได้จัดทำมาเป็นเวลานานและยังคงใช้ได้ จึงไม่ไ้จำหน่ายออกจาก

ห้องสมุด ส่วนบุคลากรในตู้เรียงสับสนไม่เป็นระเบียบนั้นอาจเป็นเพราะนิสิตหยิบออกมาใช้ แล้ววางผิดที่ พระเจ้าหน้าที่จะดูแลความเรียบร้อยก่อนเปิดบริการ และจะจัดเก็บเข้าที่ก่อนเปิดบริการโดยใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น (พระมหาเจริญ จันทโกหาโส. 2533 : สัมภาษณ์)

6. ปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคที่นิสิตประสบในระดับมากคือ ห้องสมุดวัดไม่มีวัสดุสารนิเทศที่กองการ ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่น ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์ และไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว ที่เป็นเช่นนี้เพราะทรัพยากรของห้องสมุดวัดส่วนใหญ่ได้จากผู้มีจิตศรัทธาบริจาค และอาจได้จากการทอดผ้าป่าหนังสือซึ่ง ภิญญาพร นิกะประภา (2522 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประเมินผลโครงการทอดผ้าป่าหนังสือระหว่าง 5 ธันวาคม 2518 - 5 ธันวาคม 2519 พบว่า ปัญหาที่เด่นชัดคือ ห้องสมุดมีหนังสือน้อยไม่เพียงพอแก่ผู้ใช้ และเกือบไม่มีหนังสือที่ทันสมัยบริการแก่ผู้ใช้ ดังนั้นวัสดุสารนิเทศที่มีในห้องสมุดวัดส่วนหนึ่งอาจมีไม่ตรงตามความต้องการของนิสิต ส่วนการที่นิสิตไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่น และไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์นั้น อาจเป็นเพราะนิสิตประสบปัญหาบางประการ เช่น ถ้าไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่นในช่วงเช้าจะประสบปัญหาเกี่ยวกับการฉนเพล ถ้าไปในช่วงบ่ายจะประสบปัญหากตรงกับเวลาเรียน วันชัยมัสสวณะและวันอาทิตย์ของปฏิบัติงานของวัดคามที่ได้รับมอบหมาย เช่น เทศน์ในวันชัยมัสสวณะ สอนนักเรียนโรงเรียนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ เป็นต้น นอกจากนี้รายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์บางรายการยังจัดในช่วงเวลาของการเดินทางกลับวัดอีกด้วย สำหรับนิสิตไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัวนั้นอาจเป็นเพราะไม่มีปัจจัยมากพอที่จะซื้อได้ (พระมหาบุญสุข สิริโสภโณ. 2533 : สัมภาษณ์)

7. ผลการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน พบว่า โดยส่วนรวมนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกันประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับ วัดที่จำพรรษาไม่มีห้องสมุด และไม่มีวิทยุส่วนตัว มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดแห่งอื่นมากกว่านิสิตคณะครูศาสตร์ และนอกจากนี้

นิสิตคณะครุศาสตร์ยังประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่มีวิทยุส่วนตัวมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์อีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะนิสิตคณะสังคมศาสตร์จำพรรษาในวัดที่ไม่มีห้องสมุด และมีกฎระเบียบที่ไม่อนุญาตให้มีวิทยุส่วนตัว และหรือไม่มีปัจจัยซื้อวิทยุไว้เป็นสมบัติส่วนตัว ส่วนนิสิตคณะครุศาสตร์นั้นเป็นเพราะจำพรรษาในวัดที่มีกฎระเบียบที่ไม่อนุญาตให้มีวิทยุส่วนตัว และหรือไม่มีปัจจัยซื้อวิทยุไว้เป็นสมบัติส่วนตัวเช่นกัน สำหรับการที่นิสิตคณะสังคมศาสตร์ไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องสมุดแห่งอื่น เพราะข้อจำกัดในรูปของสมณภาวะ ทำให้การไปใช้ห้องสมุดแห่งอื่นปะปนกับฆราวาสไม่เหมาะสม (พระมหาบุญสุข สิริโสภณ. 2533 : สัมภาษณ์)

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารมหาวิทยาลัย

ผู้บริหารควรให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างเพียงพอสำหรับการจัดหาวัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ส่งเสริมการเรียนการสอน การวิจัย และการบริการทางวิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะต่อสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัย

2.1 ควรจัดทำโครงการพัฒนาสำนักหอสมุดกลางทั้งในระยะสั้นและในระยะยาว โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานห้องสมุดมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2523 ของคณะกรรมการพัฒนาห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา เป็นแนวทาง เสนอต่อมหาวิทยาลัย

2.2 ควรจัดทำโครงการจัดหาวัสดุสารนิเทศเพื่อขอเงินอุดหนุนพิเศษจากมูลนิธิมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการในการใช้สารนิเทศของนิสิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จ. สิงห์บุรี
2. ควรมีการศึกษาการใช้สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ของอาจารย์
ผู้สอน

მეზღაპრე

บรรณานุกรม

การศาสนา, กรม. ประวัติการศึกษาของสงฆ์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2527.

จำนงค์ ทองประเสริฐ. "99 ปีแห่งการสถาปนามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย," พุทธจักร. 42(9) : 2 - 6 ; กันยายน 2531.

_____. "มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย," พุทธจักร. 43(11) : 7 - 19 ; พฤศจิกายน 2532.

_____. "มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย," พุทธจักร. 43(12) : 6 - 11 ; ธันวาคม 2532.

_____. "มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย," พุทธจักร. 44(1) : 6 - 19 ; มกราคม 2533.

สุทธี วงศ์วัชรณะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2530.

กรุณี หิรัญรักษ์. การหนังสือพิมพ์เบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการหนังสือพิมพ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2529.

ทองน้อย แสงสินชัย ร.น., ร.ท. "พระพุทธศาสนากับระบบการศึกษาไทย," พุทธจักร. 39(1) : 18 - 31 ; มกราคม 2528.

เทพิน จิรคุณเกษะ. การใช้แหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์ของครูวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. ปรียาณันพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อักสาเนา.

ปราณี สารมาศ. การศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 3. ปรียาณันพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักสาเนา.

พรทิพย์ สุวันทารักษ์. การศึกษาการใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของบัณฑิต
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชวิทยาลัย. ปรินธิยานันท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อักส่าเนา.

พระครูศรีธรรมปฏิภาณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทียมจันทร์ ศิลปจารย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2533.

พระมหาเจริญ จงโสภาโส เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทียมจันทร์ ศิลปจารย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่
สำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2533.

พระมหาบุญสูง สิริโสภโณ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทียมจันทร์ ศิลปจารย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ. 2533.

พระมหาประยูร ขมมจิตฺโต. "มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยกับความเป็นเลิศทางวิชาการ,"
พุทธจักร. 41(9) : 14 - 19 ; กันยายน 2530.

พระราชวรณีนี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). การศึกษาของคณะสงฆ์ : ปัญหาที่รอทางออก.
กรุงเทพฯ : มูลนิธิโกมลคีมทอง, 2529.

พระอมรเมธาจารย์. "คำกราบทูลสมเด็จพระสังฆราชในพิธีประสาทปริญญา," พุทธจักร.
44(2) : 11 - 14 ; กุมภาพันธ์ 2533.

กัญญาพร นิตยะประภา. การประเมินผลโครงการทอดผ้าป่าหนังสือระหว่าง 5 ธันวาคม
2518 - 5 ธันวาคม 2519. วิทยานันท์ อ.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย, 2522. อักส่าเนา.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. แนะนำหอสมุดกลาง. กรุงเทพฯ : สำนักหอสมุดกลาง
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2526.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. "ปฏิทินมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์," พุทธจักร. 43(11) : 33 - 40 ; พฤศจิกายน 2532.

_____. ปรัชญาพุทธศาสน์บัณฑิต : หลักสูตรและระเบียบคณะครูศาสนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2531.

_____. ระเบียบข้อบังคับและคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 2532.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2528.

ศักดิ์ชัย สุภาคง. การใช้แหล่งสารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อักษรานา.

สายสุภา คชเสนี. ห้องสมุดมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2530.

สุรพล ขาววิจิตร เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, เทียมจันทร์ ศิลปจารย์ เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่อธิการมหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 25 ธันวาคม พ.ศ. 2533.

เสริญพงษ์ วรณปก. "การศึกษาของพระสงฆ์," การศึกษาเอกชน. 7(7) : 42 - 49 ; เมษายน 2525.

แสง อุดมศรี. "มหาวิทยาลัย : รอยร้าวแห่งอดีต," พุทธจักร. 37(9) : 45 - 59 ; กันยายน 2526.

โอวาท สุทธนารักษ์. "คตินอำนาจรัฐสู่ประชาชน : หนทางสู่การศึกษาเพื่อความเป็นตัวของ
ตัวเอง," ใน การศึกษากับการมีส่วนร่วมของประชาชน. บรรณาธิการโดย
โอวาท สุทธนารักษ์, หน้า 112 - 144. กรุงเทพฯ : กลุ่มศึกษาปัญหาและ
ทิศทางการศึกษาไทย, 2528.

Best, John W. Research in Education. 4th ed. Englewood Cliffs :
Prentice-Hall, 1981.

Krejcie, Robert V. and Daryle M. Morgan. "Determining Sample Size for
Research Activities," Educational and Psychological Measurement.
3 : 607 - 610 ; Autumn, 1970.

ကဏ္ဍစာအုပ်

ที่ ทม 1007/2115

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

6 กันยายน 2533

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์

นั้สการ อธิการบดีมหาวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย ขอรับรองว่า นางเทียมจันทร์ ศิลปจารย์ เป็นนิสิตระดับปริญญาโท
วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

นิสิตผู้นี้มีความประสงค์จะมาติดต่อขอความสะดวกในการศึกษาคนควา เพื่อทำ
ปริญญานิพนธ์เรื่อง การใช้สารนิเทศในการศึกษาคนควาของนิสิตมหาวิทยาลัย
ทั้งนี้อยู่ในความควบคุมดูแลของ

รศ.ชากาศักดิ์ วชิรปรีชาพงษ์ ประธาน

รศ.เจสียา พันธุลีการ กรรมการ

สิ่งที่นิสิตเ้ขอความอนุเคราะห์คือ ขอให้มหาวิทยาลัย ทอบแบบสอบถาม
ในระหว่างเดือนกันยายน 2533 เพื่อเป็นข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าพระคุณท่านจะกรุณาให้ความร่วมมือในครั้งนี้
และขอขอบพระคุณในความช่วยเหลืออนุเคราะห์ที่เ้ให้ที่พระคุณท่านจะโปรดให้แก่นิสิตผู้นี้ด้วย

ขอณั้สการด้วยความเคารพ

เจริญ โทมลนุญ

(นายเจริญ โทมลนุญ)

รักษาราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 2584119

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

7 กันยายน 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทอบแบบสอบถาม

นมัสการ นิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ด้วยข้าพเจ้า นางเทียมจันทร์ ศิลปจารย์ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง การใช้สารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อให้ทราบว่าในการศึกษาค้นคว้านั้น นิสิตมีการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้างในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศเหล่านั้น โดยหวังว่าผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ในฐานะที่ท่านเป็นหนึ่งในจำนวนนิสิตที่จะสามารถช่วยพัฒนาวัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านกรุณาทอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อทุกข้อ และข้าพเจ้าขอรับแบบสอบถามคืนภายในวันที่ 21 กันยายน 2533

หวังว่าคงได้รับความร่วมมือด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอนมัสการด้วยความนับถือ

นางเทียมจันทร์

(นางเทียมจันทร์ ศิลปจารย์)

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

เรื่อง

การใช้สสารนิเทศในการศึกษาคุณค่าของนิสิตมหาวิทยาลัยการพระยาวิทยาลัย

1. จุดมุ่งหมายของงานวิจัย

เป็นการศึกษาการใช้วัสดุสสารนิเทศและแหล่งสสารนิเทศในการศึกษาคุณค่าของนิสิตมหาวิทยาลัยการพระยาวิทยาลัย โดยหวังว่า ผลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาวัสดุสสารนิเทศของมหาวิทยาลัยการพระยาวิทยาลัย

2. ความหมายของคำศัพท์

วัสดุสสารนิเทศ หมายถึง วัสดุที่ให้อยู่ในรูปของข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความรู้อย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ และจุลสาร เป็นต้น

แหล่งสสารนิเทศ หมายถึง แหล่งที่ให้อยู่ในรูปของข่าวสาร ข้อเท็จจริง และความรู้ต่างๆ เช่น ห้องสมุด ฐานข้อมูล รายการโทรทัศน์ รายการวิทยุ การบรรยาย การอภิปราย และบุคคล เป็นต้น

3. ลักษณะของแบบสอบถาม แบบแบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของนิสิต

ตอนที่ 2 การใช้วัสดุสสารนิเทศประเภทต่างๆ

ตอนที่ 3 การใช้แหล่งสสารนิเทศ

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสสารนิเทศและแหล่งสสารนิเทศ

4. การตอบแบบสอบถาม

ขอให้ท่านตอบอย่างอิสระและตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะนำคำตอบที่ได้มาเพื่อใช้ในการศึกษาคุณค่าทางจิตของงานวิจัยครั้งนี้เท่านั้น

การใช้สวณิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย

ตอนที่ 1 สถานภาพของนิสิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หมายความว่าตรงกับความ เป็นจริง เกี่ยวกับท่าน

1. สมเพศ

() พระภิกษุ () สามเณร

2. อายุ

() มากกว่า 16 ปี () 16-20 ปี () 21-25 ปี () 26-30 ปี

() 31 ปีขึ้นไป

3. ระยะเวลา

() ปีที่ 1 () ปีที่ 2 () ปีที่ 3 () ปีที่ 4

4. คณะที่ศึกษา

() พุทธศาสตร์ () ครุศาสตร์ () มนุษยศาสตร์ () สังคมศาสตร์

5. วิชาเอก

() ปรัชญา () การบริหารการศึกษา () จิตวิทยา () รัฐศาสตร์สาขา-
() ศาสนา () สังคมศึกษา () ภาษาอังกฤษ การบริหารรัฐกิจ
() เศรษฐศาสตร์

ตอนที่ 2 การใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่าง ๆ

คำชี้แจง ในการศึกษาค้นคว้านี้ ท่านได้ใช้วัสดุสารนิเทศประเภทต่างๆ ในห้องสมุดแต่ละแห่ง มากน้อยเพียงใด

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพการใช้ของท่าน ตามกำหนดให้ดังนี้ ดังนี้

5=ใช้มากที่สุด 4=ใช้มาก 3=ใช้ปานกลาง 2=ใช้น้อย 1=ไม่เคยใช้เลย

ประเภทของวัสดุสารนิเทศ	ห้องสมุดมหาวิทยาลัย					ห้องสมุดแห่งชาติ					ห้องสมุดประชาชน					ห้องสมุดมหาวิทยาลัย					ห้องสมุดส่วนตัว					ห้องสมุดอื่นๆ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. หนังสือ																														
1.1 พระไตรปิฎกภาษาไทย																														
ฉบับหลวง.....																														
1.2 ตำราวิชาแกนพุทธ-																														
ศาสตร์หมวดบาลี.....																														
1.3 ตำราวิชาแกนพุทธ-																														
ศาสตร์หมวดพระ-																														
พุทธศาสนา.....																														
1.4 ตำราวิชาพื้นฐาน,																														
หมวดสังคมศาสตร์.....																														
1.5 ตำราวิชาพื้นฐาน,																														
หมวดมนุษยศาสตร์.....																														
1.6 ตำราวิชาพื้นฐาน																														
หมวดภาษา.....																														

* ห้องสมุดอื่นๆ เช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยครู ห้องสมุดเฉพาะ เป็นต้น

5=ใช้มากที่สุด 4=ใช้มาก 3=ใช้ปานกลาง 2=ใช้น้อย 1=ไม่เคยใช้เลย

ประเภทของวัสดุสารนิเทศ	ห้องสมุดมหาวิทยาลัย					ห้องสมุดแห่งชาติ					ห้องสมุดส่วนท้องถิ่น					ห้องสมุดเอกชน				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1.7 คำว่าวิชาพื้นฐาน มหาวิทยาลัยศาสตร์ และคณิตศาสตร์.....																				
1.8 หนังสือความรู้ทั่วไป.....																				
1.9 หนังสืออ้างอิง.....																				
2. วารสาร																				
2.1 วารสารทางพระพุทธศาสนา เช่น พุทธจักร																				
2.2 วารสารทางวิชาการ เช่น วิทยาราย																				
2.3 วารสารทั่วไป เช่น สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์																				
3. หนังสือพิมพ์.....																				
4. จดสาร.....																				

* ห้องสมุดอื่นๆ เช่น ห้องสมุดโรงเรียน ห้องสมุดวิทยาลัยครู ห้องสมุดเฉพาะ เป็นต้น

ตอนที่ 3 การใช้แหล่งสารนิเทศ
 คำชี้แจง ในการศึกษาค้นคว้า ท่านได้ใช้แหล่งสารนิเทศ มากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
 ช่องว่างที่ตรงกับสภาพการใช้ของท่าน

แหล่งสารนิเทศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยใช้เลย
1. พระไตรปิฎกคอมพิวเตอร์.....					
2. การบรรยายพิเศษเป็นครั้งคราว.....					
3. การปรากฏตาและการอภิปรายที่มหาวิทยาลัยจิตใหม่ตน.....					
4. การบรรยายชมรมของสำนักธรรมวิชัย.....					
5. การพบปะสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ.....					
6. การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น.....					
7. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาระหว่างการศึกษาวิชาการ.....					
8. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.....					
9. รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมนิเทศ.....					

แหล่งสารนิเทศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เลย
10. รายการวิทยุเพื่อการศึกษาระหว่างประเทศ					
11. รายการวิทยุเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง					
12. รายการวิทยุเพื่อการศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยบรมราชินา					
13. รายการขรรมะทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ					
14. รายการขรรมะทางสถานีวิทยุต่างๆ					
15. รายการแผนดินขรรมะทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5					
16. อื่นๆ ไปกระนะ					
16.1.....					
16.2.....					
16.3.....					

ตอนที่ 4 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ
 คำชี้แจง ในการศึกษาค้นคว้านี้ ท่านประสบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ มากน้อย
 เพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับสภาพปัญหาและอุปสรรคของท่าน

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี ปัญหา
1. วัสดุสารนิเทศของส่วนนี้ที่หอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์						
1.1 หนังสือเล่มที่ต้องการมีจำนวนน้อยและไม่เพียงพอ.....						
1.2 หนังสือเล่มที่ต้องการไม่มีในหอสมุด.....						
1.3 หนังสือเล่มที่ต้องการหาไม่พบ.....						
1.4 หนังสือส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย.....						
1.5 หนังสือมีสภาพชำรุด ซาก และถูกฉีก.....						
1.6 วารสารมีน้อยข้อเรื่อง.....						
1.7 วารสารข้อเรื่องที่ต้องการไม่มีในหอสมุด.....						
1.8 ไม่พบวารสารเล่มที่ต้องการบนชั้น.....						
1.9 หนังสือพิมพ์มีข้อเรื่องและน้อยฉบับ.....						
1.10 หนังสือพิมพ์ข้อเรื่องที่ต้องการไม่มีในหอสมุด.....						
1.11 จดสารส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย.....						
1.12 จดสารที่ต้องการค้นหาไม่พบ.....						
1.13 หนังสือบนชั้นเรียงสับสนไม่เป็นที่ระเบียบ.....						

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มีปัญหา
1.14 จดสารในตู้เรียงสับสมไม่เป็นระเบียบ.....					
1.15 ไม่ทราบวิธีใช้บัตรรายการค้นหาหนังสือ.....					
1.16 ไม่ทราบวิธีใช้กรรมสารค้นหาบทความวารสาร.....					
1.17 ไม่ทราบวิธีค้นหาจุลสาร.....					
1.18 ช่วงระยะเวลาที่หอสมุดเปิดบริการ.....					
1.19 ระยะเวลาที่ให้ยืมหนังสือ.....					
1.20 หนังสือที่ให้ยืมแต่ละครั้งจำนวนน้อย.....					
1.21 ชั่วโมงเรียนมีมากไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม.....					
1.22 วัที่จำพรรษาอยู่ห่างไกลต้องเสียเวลาในการเดินทางมากทำให้ไม่มีเวลาเข้าใช้ห้องสมุด.....					
1.23 อื่นๆ โปรดระบุ					
1.23.1.....					
1.23.2.....					
1.23.3.....					
2. แหล่งสารนิเทศ					
2.1 หองสมุดวิคไม่มีวัสดุสารนิเทศที่กองการ.....					
2.2 ไม่มีเวลาไปใช้ห้องสมุดอื่นๆ.....					

ปัญหาและอุปสรรคในการใช้	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	ไม่มี ปัญหา
2.3 ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษทางโทรทัศน์.....					
2.4 ไม่มีเวลาติดตามชมรายการธรรมะทางโทรทัศน์.....					
2.5 ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการเพื่อการศึกษทางวิทยุ.....					
2.6 ไม่มีเวลาติดตามฟังรายการธรรมะทางวิทยุ.....					
2.7 ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดบ้างมีรายการเพื่อการศึกษ.....					
2.8 ไม่ทราบว่าสถานีโทรทัศน์ช่องใดบ้างมีรายการธรรมะ.....					
2.9 ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการเพื่อการศึกษ.....					
2.10 ไม่ทราบว่าสถานีวิทยุใดบ้างมีรายการธรรมะ.....					
2.11 ไม่สะดวกในการใช้หูฟังของสถานีวิทยุ เช่น หูฟังแบบพกพา					
2.12 วิทยุที่จำหน่ายไม่มีช่องสนทนา.....					
2.13 ไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว.....					
2.14 ไม่มีวิทยุส่วนตัว.....					
2.15 อื่นๆ โปรดระบุ					
2.15.1.....					
2.15.2.....					
2.15.3.....					

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางเทียมจันทร์ ช่อสกุล	ศิลปอาจารย์
เกิดวันที่	20 เดือนกันยายน	พุทธศักราช 2478
สถานที่เกิด		อำเภอเมือง จังหวัดอุตรธานี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน		บ้านเลขที่ 95/50 หมู่บ้านปิ่นทอง 3 ซอย 3 ถนนรามอินทรา แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน		อาจารย์ 3 ระดับ 8
สถานที่ทำงานปัจจุบัน		วิทยาลัยครูพระนคร สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์ ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2494	ม.6	จากโรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุตรธานี
พ.ศ.2496	ป.ป.	จากโรงเรียนเพ็ชรบุรีวิทยาลงกรณ์
		ได้รับรางวัลนักเรียนฝึกหัดครูโรงเรียนเพ็ชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ที่สอบไล่ได้คะแนนเยี่ยม ประจำปีการศึกษา 2496
		ได้รับคัดเลือกให้ศึกษาต่อ ณ โรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม
พ.ศ.2499	ป.ม.(แผนกวิทยาศาสตร์)	จากโรงเรียนฝึกหัดครูมัธยม
พ.ศ.2502	กศ.บ.(สาขาการบริหารการศึกษา)	จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
พ.ศ.2505	อนุปริญญา	จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ.2534	กศ.ม.(บรรณารักษศาสตร์)	จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การใช้สารนิเทศในการศึกษาค้นคว้าของนิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ของ

เทียมจันทร์ ศิลปจารย์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
 ความหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกบรรณารักษศาสตร์

กุมภาพันธ์ 2534

การศึกษารั้วนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และเพื่อเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศ ปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศและแหล่งสารนิเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจำแนกตามคณะที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้ เป็นนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 291 รูป เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย F-test และในกรณีที่พบความแตกต่างใช้การทดสอบเป็นรายคู่ตามวิธี Newman - Kewls Test

ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตใช้วัสดุสารนิเทศทุกประเภทโดยส่วนรวมในระดับปานกลางจากสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ใช้ในระดับน้อยจากห้องสมุดส่วนตัว ห้องสมุดวัด และห้องสมุดอื่นๆ และไม่เคยใช้จากหอสมุดแห่งชาติ หอสมุดมหาวิทยาลัย และห้องสมุดประชาชน
2. นิสิตใช้แหล่งสารนิเทศโดยส่วนรวมในระดับน้อยค่อนข้างไปทางระดับปานกลาง สำหรับแหล่งสารนิเทศที่ใช้ในระดับปานกลาง ได้แก่ รายการธรรมะทางโทรทัศน์และวิทยุ การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น การปรากฏ การอภิปราย และการบรรยายพิเศษ
3. จากการเปรียบเทียบการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษาต่างคณะกัน พบความแตกต่างที่สำคัญคือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ใช้การสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น รายการโทรทัศน์และรายการวิทยุเพื่อการศึกษาของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และรายการธรรมะทางโทรทัศน์ มากกว่านิสิตคณะสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และใช้รายการธรรมะทางวิทยุมากกว่านิสิตคณะพุทธศาสตร์และคณะสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคโดยส่วนรวมในระดับปานกลางในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ หนังสือส่วนมากเก่าและมีเนื้อหาไม่ทันสมัย หนังสือเล่มที่ต้องการ

มีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอ และไม่มีในหอสมุด และชั่วโมงเรียนมีมากไม่มีเวลาไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

5. จากการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้วัสดุสารนิเทศของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาลัย ของนิสิตที่ศึกษากำหนดชั้น พบความแตกต่างที่สำคัญคือนิสิตคณะพุทธศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับหนังสือมีสภาพชำรุด ขาด และถูกฉีก มากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับวัสดุสารนิเทศเรียงสับสนไม่เป็นระเบียบมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสิตประสบปัญหาและอุปสรรคโดยส่วนรวมในระดับปานกลางในการใช้แหล่งสารนิเทศ สำหรับปัญหาและอุปสรรคที่ประสบในระดับมาก ได้แก่ หอสมุดวัดไม่มีวัสดุสารนิเทศที่กองการ ไม่มีเวลาไปใช้หอสมุดแห่งอื่น ไม่มีเวลาติดตามชมรายการเพื่อการศึกษาทางโทรทัศน์ และไม่มีโทรทัศน์ส่วนตัว

7. จากการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคในการใช้แหล่งสารนิเทศของนิสิตที่ศึกษากำหนดชั้น พบความแตกต่างที่สำคัญคือ

7.1 นิสิตคณะสังคมศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับวัดที่จำพรรษาไม่มีหอสมุด และไม่มีวิทยุส่วนตัว มากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่สะดวกในการเข้าใช้หอสมุดแห่งอื่นมากกว่านิสิตคณะครุศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.2 นิสิตคณะครุศาสตร์ประสบปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับไม่มีวิทยุส่วนตัวมากกว่านิสิตคณะมนุษยศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

INFORMATION SOURCES USED BY THE STUDENTS OF MAHACHULALONGKORN-
RAJAVIDYALAYA BUDDHIST UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
TIAMCHAN SILLAPACHARN

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Library Science
at Srinakharinwirot University

February 1991

The purposes of the research are : to study the using of information materials and information sources, to study the problems and difficulties in using information materials and information sources of the students of Mahachulalongkornrajavidyalaya Buddhist University and to compare the using of information sources, problems and difficulties in using information materials and information sources of the students of Mahachulalongkornrajavidyalaya Buddhist University from various faculties.

The sample was composed of 291 students of Mahachulalongkornrajavidyalaya Buddhist University. The questionnaires were employed for data-collection. The returned questionnaires were analyzed by using percentages, means, F-test and Newman - Keuls Test.

Major finds

1. In general, the students used all kinds of information. In the average level from the Central library, Mahachulalongkornrajavidyalaya.

In lower level from private library, temple library and other library and never used from National library, university library and public library.

2. The students used information sources in the lower level to average level. The information sources that used in average level are Dhama program from radio and T.V., conversation with others, lecture, discussion.

3. From the comparison of using information sources of the students from various faculties found that the important difference, the students of faculty of Education used conversation with others, T.V. and radio program for education of Sukhothai Thammathirat Open University and Dhama program from T.V. more than the students of faculty of Buddhism and the students of faculty of Social Sciences which was significant at .05 level. And using

Dhama program from radio more than the students of faculty of Buddhism and Social Sciences which was significant at .05 level.

4. The students found problems and difficulties in the average level in using information materials from the Central library, Mahachulalongkornrajavidyalaya. For problems and difficulties which found in high level were most of books are old and its contents are out of date. There are not enough necessary books and none. There are a lot of periods so there are no time for researching.

5. From the comparison, the problems and difficulties in using information materials of the Central library, Mahachulalongkornrajavidyalaya of the students from various faculties found that the students of faculty of Buddhism found problems and difficulties about incomplete, torn books more than the students of faculty of Education which was significant at .05 level and about untidy arrangement of monographs more than the students of faculty of Humanities which was significant at .05 level.

6. All students found problems and difficulties in average level in using information sources. The problems and difficulties which found at high level were, no necessary information in the temple library, no time to use other libraries, no time to watch Ed-program T.V. and they have no own T.V.

7. From the comparison of problems and difficulties in using information sources of the students from various faculties found that

7.1 The students of faculty of Social Sciences found problems and difficulties about having no library in the temple which they lived and no personal radio more than the students of faculty of Humanities which was

significant at .05 level. And found that it was uncomfortable for using other libraries more than the students of faculty of Education which was significant at .05 level.

7.2 The students of faculty of Education found the problems and difficulties about having no personal radio more than the students of faculty of Humanities which was significant at .05 level.